

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, ΑΞΙΟΣ!

Στιγμές ανεκλάλητης χαρᾶς και ἔμπειριες ἱερές ἔζησε ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία, κατά τό παρελθόν δίμηνο Ὀκτωβρίου-Νοεμβρίου, καθότι, μετά ἀπό ἀρκετά χρόνια, ἕνα ἀκόμα ἐπίλεκτο μέλος τῆς ἱερατικῆς μας οἰκογένειας, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος Ἀρχιμανδρίτης Δαμασκηνός Κιαμέτης, ἀνεδείχθη στό ὑπάτο τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, κατασταθεῖς Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης τῆς ἱστορικῆς καί μαρτυρικῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας.

Ἡ ἘΚΛΟΓΗ

Ἦταν Πέμπτη, 6 Ὀκτωβρίου 2022, ὅταν συνῆλθε στήν τρίτη Τακτική Συνεδρία τῆς, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στήν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Κατά τήν διαδικασία πληρώσεως τῆς κενωθείσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας, ὁ π. Δαμασκηνός προηγήθηκε στήν ἀνάδειξη τοῦ τριπροσώπου, λαμβάνοντας 65 ψήφους, ἐπί συνόλου 77 ψηφισάντων Ἱεραρχῶν καί στήν διαδικασία τοῦ μονοπρόσωπου ἔλαβε 60 ψήφους καί ἐξελέγη πανηγυρικῶς Μητροπολίτης Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας.

Ἡ εἶδηση τῆς ἐκλογῆς του διαπέρασε ὡς ἀστραπή τούς τοίχους τῆς αἴθουσας τῶν συνεδριῶν τῆς Ἱεραρχίας καί σκόρπισε ρίγη συγκινήσεως στά πλήθη τῶν ἐκ Βόλου παρισταμένων, Κληρικῶν καί λαϊκῶν, οἱ ὅποιοι μετέφεραν τήν χαρμόσυνη εἶδηση στήν Μαγνησία, ὅπου οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν ἤχησαν χαρμόσυνα μεταφέροντας τό μήνυμα τῆς ἐκλογῆς στήν τοπική κοινότητα. Ἰδιαίτερα συγκινητικός ἦταν ὁ θερμός ἐναγκαλισμός πατρός καί τέκνου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου μέ τόν νεοεκλεγέντα Ἐπίσκοπο, καθώς ὁ Ποιμενάρχης μας εἶδε τούς κόπους του νά δικαιώνονται, τά ὄραματά του νά ἐκπληρώνονται καί οἱ κόποι τῆς πολυετοῦς καί καλλίκαρπης διακονίας τοῦ στενότερου συνεργάτου του νά

ἀναγνωρίζονται καί νά ἐπιβραβεύονται.

Μετά τό πέρας τῆς Συνεδριάσεως, ἀκολούθησε τό Μικρό Μήνυμα τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνοῦ στήν αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας: «Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμε, Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, οἱ συγκροτοῦντες τήν Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μέ φόβο Θεοῦ καί συνοχή καρδίας ἀποδέχομαι τό ὑψηλό λειτουργήμα τῆς διαποιμάνσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας, τό ὁποῖο διά τῆς προηγηθείσης τιμίας ψήφου Σας ἐπιθέτει στούς ἀδυνάτους ὤμους μου ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ ἐμπιστοσύνη καί ἡ ἀγάπη Σας μέ χρεώνουν.

Ἐπιτακτική θεωρῶ τήν ἀνάγκη νά μαθητεύω στήν ἐμπειρία Σας καί νά ἐμπνέομαι ἀπό τό παράδειγμά Σας.

Ζητῶ ἀκόμα τίς εὐχές τοῦ Σεβασμιωτάτου Γέροντός μου Μητροπολίτου Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ.κ. Ἰγνατίου, κοντά στόν ὁποῖο μαθήτευσα ἐπί 26 συναπτά ἔτη. Τό φωτεινό παράδειγμά του θά εἶναι πάντοτε ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου, γιά νά μέ ἐπιστηρίζει στά νέα μου ὑψηλά καθήκοντα.

Ἐπικαλοῦμαι, τέλος, τήν ἀγία εὐχή τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κυροῦ Κοσμᾶ, τοῦ σεμνοῦ καί ἀγωνιστοῦ Ἱεράρχου καί προκατόχου μου, τοῦ ὁποίου τήν ἱερά μνήμη ἀξιοχρέως θά τιμῶ καί θά σέβομαι πάντοτε.

Ἐκφράζοντας πρὸς τό σεπτό Πρόσωπό Σας, Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, τίς ταπεινές εὐχαριστίες μου γιά τήν πατρική πρὸς ἐμέ ἀγάπη καί στήριξή Σας, ἀλλά καί πρὸς ὅλα τά Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θερμῶς παρακαλῶ νά εὐχεσθε γιά τήν ἀναξιοτέτιά μου, νά διακονήσω σταυρικά, νά ἀγαπήσω θυσιαστικά, καί νά ἐργασθῶ ἐνωτικά στό γεώργιο

Συνέχεια στί σελ. 2.

πρὸς ἐμέ ἀγάπη καί στήριξή Σας, ἀλλά καί πρὸς ὅλα τά Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θερμῶς παρακαλῶ νά εὐχεσθε γιά τήν ἀναξιοτέτιά μου, νά διακονήσω σταυρικά, νά ἀγαπήσω θυσιαστικά, καί νά ἐργασθῶ ἐνωτικά στό γεώργιο

«Μικρά Ἀσία: Ἀπό τήν τραγωδία στήν δημιουργία,
ἀπό τό δράμα στό θαῦμα» 1922-2022 σελ. 8-9

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ. ΑΞΙΟΣ!

Συνέχεια από τη σελ. 1.

του Χριστού, πού μου εμπιστεύεται σήμερα δι' Ἑμῶν ἢ Ἁγία μας Ἐκκλησία».

Κατά τὴν κρατούσα Ἐκκλησιαστικὴ Τάξη, ἔδωσε καὶ τὸ Μέγα Μήνυμα ἐντός τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετρακί, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμου, παρουσία πολλῶν Ἱεραρχῶν, Κληρικῶν καὶ πιστῶν.

Ἡ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

Στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναό τῶν Ἀθηνῶν τελέσθηκε τὴν Κυριακὴ 9 Ὀκτωβρίου 2022 ἡ χειροτονία τοῦ νέου Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνοῦ ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμο. Συλλειτουργήσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Σάμου & Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιος, Δημητριάδος & Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, Νεαπόλεως & Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας, Λευκάδος & Ἰθάκης κ. Θεόφιλος, Νέας Ἰωνίας & Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, Λαρίσης & Τυρνάβου κ. Ἱερώνυμος καὶ Πολυανῆς & Κιλκισίου κ. Βαρθολομαῖος. Συμπροσευχόμενοι συμμετείχαν πολλοὶ ἀρχιερεῖς καθὼς καὶ κληρικοὶ τῶν Μητροπόλεων Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ.

Παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, Βουλευτές, Πολιτευτές, ἐκπρόσωποι τοπικῶν ἀρχῶν τῆς Μαγνησίας καὶ τῆς Αἰτωλοακαρνανίας. Ἐπίσης, παρόντες ἦσαν οἱ γονεῖς, οἱ κατὰ σάρκα καὶ κατὰ πνεῦμα οἰκεῖοι τοῦ νέου Μητροπολίτου καὶ πλῆθος πιστῶν καὶ ἀπὸ τῆς δύο Ἱερῆς Μητροπόλεως.

Ὁ νέος Μητροπολίτης, κατὰ τὴν ὁμιλία του, μεταξύ ἄλλων, ἐπεσήμανε: «Κάθε ἐπίσκοπος ἀποτελεῖ μία συνέχεια, ἓνα κρίκο, τῆς αὐτοσυνέχειας τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ μία καινούργια ἀρχή. Εἶναι αὐτὸς πού αἰτεῖται τὴν χάρι καὶ λαμβάνει τὸ δῶρο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ κα-

λεῖται νὰ ζήσει τὴν διακονία του ὡς σταυρὸ καὶ ἀνάστασις. Διότι ὁ ἐπίσκοπος λησμονεῖ τὸν ἑαυτό του, καθὼς στὸ πρόσωπό του ἢ ἐν τόπῳ Ἐκκλησία, στὴν ὁποία καθίσταται πατέρας καὶ ποιμένας, ἀγωνίζεται νὰ ἐκπληρώσει τὴν ἀποστολή πού τῆς δόθηκε: νὰ εἶναι ἐνωμένη μετὰ τὴν σύμπασα Ἐκκλησία καὶ νὰ μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν παράδοσή της».

Σέ ἄλλο σημεῖο τόνισε: «Ὁ ἐπίσκοπος εἶναι ὁ ἐγγυητὴς τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως. Ἡ παράδοσις διαφυλάσσεται στὴν Ἐκκλησία καὶ ἀποτελεῖ τὴν βάση, γιὰ νὰ ἀναζωογονεῖται ἡ ὑπαρξὴ μας, γιὰ νὰ μπορούμε νὰ ἐξερχόμαστε στὸ σήμερον καὶ νὰ διαλεγόμαστε μαζί του. Δὲν ἀρνούμεθα καὶ δὲν ἀφιστάμεθα τῆς παραδόσεως, διότι «Ἰησοῦς Χριστὸς, χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (Ἑβρ. 13, 8). Παράλληλα, ζοῦμε τὸ σήμερον, ὅχι μετὰ πικρία ἢ φόβο γιὰ ὅ,τι περιορίστηκε ἢ χάθηκε, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐπίγνωσι τῆς κλήσεώς μας νὰ ἐργαστοῦμε ἐν χρόνῳ καὶ ἐν κόσμῳ, «καθὰ συνέταξε ἡμῖν Κύριος» (Ματθ. 27, 10)».

Ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, στὴν περιφέρεια τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ὑπογραμμίζοντας ὅτι: «Ἡ φυσικὴ ὁμορφία θαυμαστὴ καὶ πολυποικίλη, ἀπὸ τὴν λιμνοθάλασσα τοῦ Μεσολογγίου μέχρι τὸν Ἀμβρακικὸ κόλπο μετὰ τὴν σπάνια πανίδα, καὶ ἀπὸ τὰ Ἀκαρνανικὰ ὄρη μέχρι τὸν ποταμὸ Ἀχελῷο. Ἡ ἱστορικότητά του χαμένη στὰ βάθη τῶν αἰῶνων, ἀπὸ τὴν πολιορκία τῆς Τροίας καὶ τὴ μυθικὴ Ἀργώ, ὅπου Αἰτωλοὶ καὶ Ἀκαρνανεὶς ἔδιναν τὸ στίγμα τῆς ἱστορικῆς παρουσίας τους, μέχρι τὰ ποτισμένα μετὰ ἑλληνικὸ αἷμα χώματα ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ, προπαντός, μέχρι τὸ Ἱερό Μεσολόγγι, πού μετὰ τὴν Ἑξοδὸ τοῦ ἐγίνετο παγκόσμιο σύμβολο ἠρωισμοῦ καὶ ἀντίστασις σὲ κάθε μορφή βαρβαρότητας καὶ ἀνελευθερίας. Ἰδιαιτέρως ἡ πόλις τοῦ Ἀγρινίου, λίκνο τῆς δημοκρατίας ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, γενετήρια ἀργότερα μεγάλων μορφῶν πού ἀναδείχθηκαν στὴν παιδεία, στὴ σπουδὴ, στὰ γράμματα, στὴν Τέχνη, καὶ ἀναδείχθηκαν μεγάλοι εὐεργετὲς τοῦ γένους τους. Πόλις πού φιλοξένησε μετὰ σπλάγχχνα οἰκτιρμῶν τοὺς ἀδελφούς πρόσφυγες τῆς Μικρασίας, καὶ πλουτίστηκε ἔτι καὶ ἔτι ἀπὸ αὐτοὺς μετὰ τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν Θεό, τὸ φιλοπρόοδο ἦθος, τὴν ἀπλότητα πού γίνεται ἀρχοντιά καὶ εὐλογημένη δημιουργία».

Μίλησε, ἀκόμη, γιὰ τοὺς τοπικοὺς Ἁγίους, τὸν ἱερομάρτυρα Ἅγιο Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλό, τὸν Ἅγιο Εὐγένιο, ἀλλὰ καὶ τὸν Ὅσιο Βάρβαρο τὸν Πενταπολίτη, καθὼς καὶ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη, τὸν ἐν Βραχωρίῳ μαρτυρήσαντα.

Ἀναφέρθηκε στὸν Ἐπίσκοπο Ρωγῶν Ἰωσήφ, ἐπικεφαλῆς τῆς ἀντίστασις τῶν «Ἐλευθέρων Πολιορκημένων» τοῦ Μεσολογγίου, ἀλλὰ καὶ στὸν σύγχρονο Ἅγιο Καλλίνικο, Μητροπολίτη Ἐδέσσης. Μνημόνευσε τοὺς μακαριστοὺς προκατόχους του καὶ ἐπεσήμανε ὅτι μετὰ ἅγιο πόθο καὶ πατρικὴ ἀγάπη περιμένει τὴν ὥρα πού θὰ κοινωνήσει μετὰ τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀφανεῖς ἐργάτες τοῦ εὐλογημένου αὐτοῦ γεωργίου τοῦ Χριστοῦ, τοὺς εὐλαβεστάτους ἱερεῖς, τοὺς μοναχοὺς, τῆς μοναχῆς.

Ἀναφέρθηκε στοὺς σημαντικοὺς σταθμούς τῆς ζωῆς του καὶ στὴ διακονία του καὶ εὐχαρίστησε τὸν Μητροπολίτη Δημητριάδος γιὰ τὴν ἀγάπη του καὶ τὴν στήριξή του, καθὼς καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο τονίζοντας: «Τὰ λόγια δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ ἐκφράσουν τὴ βαθεῖα καὶ ἰσόβια εὐγνωμοσύνη μου γιὰ τὴν ἀγάπη Σας, τὴν ὁποία γεύθηκα «ἐν πλησμονῇ» ἀγάπη γνήσια πατρικὴ, πού ὑπεραμύνεται τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας, πού λαχταρᾷ καὶ κάνει τὸ πᾶν γιὰ νὰ ἀνακουφίσει

τόν ανθρώπινο πόνο, πού γνωρίζει νά συγχωρεῖ, πού ἀφουγκράζεται τίς ἀνάγκες τῶν παιδιῶν τῆς καί παλεύει καί ἀγωνίζεται γι' αὐτά. Ἐνδειξη μόνο, μέσα στίς πολλές, γιά τοῦ λόγου μου τό ἀληθές, εἶναι ἡ θεσμοθέτηση ἀπό τήν πολιτεία, χάρη στίς δικές Σας ἄοκνες προσπάθειες, τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ἱερέων σέ ὅλη τήν ἐλληνική ἐπικράτεια, γιά τήν ὁποία καί ἐγώ προσωπικά καί -εἶμαι βέβαιος- καί ὅλος ὁ Ἱερός Κλήρος σᾶς εὐγνωμονεῖ! Οἰακοστρόφος στούς δύσκολους καιρούς μας τῆς κιβωτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δίνοντας μαρτυρία Χριστοῦ ἰσχυρή, ἐργαζόμενος γιά τήν δόξα Του καί τήν προαγωγή τοῦ Σώματός Του ταπεινά καί ἀθόρυβα, μέσα σέ μία εὐλογημένη, πολλές φορές, σιωπή πού ἱεουργεῖ τό μυστήριο τῆς ἐνόπτητας, μέ μία ἀμετάθετη σταθερότητα πού χαρίζει ἀσφάλεια σέ ὅλους μας, θά ἀποτελεῖτε πάντα γιά μένα ἕνα ὁδοδείκτη αὐθεντικῆς πορείας, ἕνα πρότυπο πρὸς μίμηση. Ταπεινά ὑπόσχομαι νά ἀκολουθήσω τό φωτεινὸ Σας παράδειγμα ὡς γνήσιος υἱὸς φιλοστόργου Πατρός. Ἡ παντοτινὴ μνημόνευση τοῦ Σεπτοῦ Ὀνόματός Σας σέ κάθε Θεία Λειτουργία θά εἶναι ἡ ἔκφραση τῆς υἱικῆς ἀφοσίωσης καί τῆς εὐκρινούς ἀγάπης μου πρὸς Ἐσᾶς καί δι' Ἑμῶν σπὴν ἁγία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ».

Ἰδιαίτερη ἀναφορά ἔκανε στὸν Σεβασμιώτατο Τοποτηρητὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας, Μητροπολίτη Ναυπάκτου & Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο, ὁ ὁποῖος ἀπουσίαζε γιά λόγους ὑγείας, λέγοντας τά ἑξῆς: «Εὐχαριστικά στρέφω τήν καρδιακὴ προσευχὴ μου στὸν Ἅγιο Ναυπάκτου & Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο, τὸν ἡσυχαστὴ Ἐπίσκοπο, τὸν ἐμβριθῆ θεολόγο, τὸν πολυγλωσσότατο συγγραφέα, τὸν μαθητὴ σύγχρονων Ἁγίων καί κληρονόμο τῆς χάριτός Του. Ὡς τοποτηρητὴς τῆς χερουούσης Ἱ. Μητροπόλεως Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας ἐπὶ δέκα ὀλόκληρους μῆνες, ἐργάστηκε θυσιαστικά, περιοδεύων, κηρύττων, ἱεουργῶν καί διδάσκων, γιά νά παραδώσει τό θεῖο αὐτὸ γεώργιο στὸν νέο Ἐπίσκοπο, ἔτοιμο πρὸς καλλιέργεια καί καρποφορία. Θά τοῦ εἶμαι γι' αὐτὸ ἀπὸ τά βᾶθη τῆς καρδιάς μου ἐσαεὶ εὐγνωμῶν».

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερόνυμος, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν νέο Μητροπολίτη Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας, ἀναφέρθηκε σπὴν ἱστορία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τονίζοντας ὅτι ἔχει πλούσια ἱστορία καί πολιτισμὸ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἕως καί σήμερα, ἐνῶ σημείωσε ὅτι ἀρχαῖοι ἱστορικοί, ὅπως ὁ Θουκυδίδης καί ὁ Πausanias μᾶς πληροφοροῦν γιά τὸν σημαντικὸ ρόλο πού διαδραμάτισε ἡ περιοχὴ σπὴν ἀρχαιότητα. Σπὴν νεώτερη ἱστορία εἶναι γνωστὴ ἡ συμβολὴ τῆς κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα τοῦ 1821. Μίλησε γιά τὴν μορφολογία τῶν περιοχῶν, ὑπογραμμίζοντας πῶς καί μόνο ἡ ἔκτασή τῆς μπορεῖ νά προκαλεῖ τὴν αἴσθησι τῆς αὐτάρκειας.

Ἀναφέρθηκε σπὴν κρίση πού ἐπικρατεῖ καί σέ μία ἄλλη θρησκευτικότητα πού φαίνεται νά ἀμφισβητεῖ τὸν ἐκκλησιαστικὸ τρόπο ζωῆς. «Ἡ εὐθύνη μας εἶναι μεγάλη ἀπέναντι στοὺς χριστιανούς καί ὡς πρὸς τὸν κάθε ἄνθρωπο. Ἡ ἀποστολή μας εἶναι νά τοὺς δώσουμε κριτήρια ἐκκλησιολογικά, νά τοὺς βοηθήσουμε νά διακρίνουν τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τό ψεῦδος, τό οὐσιῶδες ἀπὸ τό ἐπουσιῶδες, τὴν ἀληθινή πίστη ἀπὸ τὴν αἵρεση, τό ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα ἀπὸ τό κοσμικό. Χωρὶς αὐτά τά κριτήρια ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νά δηλώνουμε σήμερα ὀρθόδοξοι, ἀλλὰ στὸν τρόπο ζωῆς μας νά υἱοθετοῦμε παραδόσεις καί στοιχεῖα ἀντικλησιαστικά. Ἡ ἀνάληψη αὐτῆς τῆς διακονίας ἀπὸ σένα πού εἶσαι νέος, γεμάτος ἐνέργεια ἄνθρωπος, εἶναι μία πρόκληση γιά νά δοῦμε ἂν ὅλα αὐτά πού συζητᾶμε μποροῦν νά ἐφαρ-

μοστοῦν καί νά ἀποδώσουν καρπούς. Ὁ λαὸς τῶν περιοχῶν πού καλεῖσαι νά διαποιμάνεις διακρίνεται ἀπὸ ἰδιαίτερο σεβασμὸ γιά τὴν Ἐκκλησία. Ὅφειλεις ἐκ τῆς θέσεως νά τὸν φροντίσεις καί νά δείξεις τό πραγματικὸ καί ἀμέριστο ἐνδιαφέρον πρὸς ὅλους. Νά ἀμβλύσεις τοὺς τοπικισμούς καί νά ἀναδείξεις ἐνόπτητα. Νά καλλιιεργήσεις μέ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ τὴν κοινὴ προκοπὴ ὅλων μέ βάση τὴν χριστιανικὴ ἀγάπη καί τὴν ἀδελφосύνη» κατέληξε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Σέ κλίμα βαθεῖας συγκίνησης, ἡ ἐνορία τῆς Ἀναλήψεως ὑποδέχτηκε τὴν Κυριακὴ 16/10, γιά πρώτη φορά ὡς Ἐπίσκοπο, τὸν ἐπὶ 20 χρόνια προϊστάμενο τῆς, Μητροπολίτη Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκνῶ, λίγες μέρες πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ Βόλου καί τῆς ἐγκατάστασής του σπὴν Μητρόπολή του. Κατὰ τό πολυαρχιερατικὸ συλλεῖτουργο, προεξήρχε ὁ κ. Δαμασκνῶς, συλλεῖτουργοῦντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου, Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου, Σταγῶν & Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς κ. Ἰουστίνου, Πολυαναῆς & Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίου, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ὀλβίας κ. Ἐπιφανίου, τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Καραγεώργου καί πολλῶν Κληρικῶν μας. Παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν καί μέγα πλῆθος λαοῦ.

Τὸν νέο Μητροπολίτη κ. Δαμασκνῶ προσφώνησε ὁ ἀρχαιότερος ἐκ τῶν συνεφημεριῶν του Πρωτ. Δημήτριος Κατούνης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στό πολυσιχιδές ἔργο του, κατὰ τά χρόνια τῆς προϊσταμένης του, σέ ὅλους τοὺς τομείς στοὺς ὁποῖους μέ ἐπιμέλεια καί περυσιστὴ ἀγάπη ἐργάστηκε, πνευματικὸ, κοινωνικὸ, νεανικὸ κ.ἄ.

Ἀκολουθῶς, ὁ Σεβ. κ. Δαμασκνῶς, μέ ἔκδηλη συγκίνηση ἀναφέρθηκε στὸν θεῖο ἔρωτα, ὁ ὁποῖος τὸν διακατέχει γιά τὸν Ναὸ τῆς Ἀναλήψεως: «Μέσα σ' αὐτὸν ἔζησα πολλά καί διαρκῆ θαύματα. Ὁ Θεὸς δέν μοῦ στέρησε τίποτε ἀπ' αὐτά πού ὄνειρεύτηκα. Ἡ Ἀνάληψη ἔγινε ἡ καταφυγή μου, ἡ κιβωτός μου, ὁ Παράδεισός μου, ἡ ἀνάπαυσή μου. Ἐδῶ χάρηκα τὴν παραδείσια ὁμορφιά τῆς Λατρείας, χάρηκα τὴν συλλειτουργία, μέ τοὺς Ἱερεῖς, ἱεροψάλτες καί λαϊκοὺς. Εἶναι ἡ ὥρα γιά ἕνα μεγάλο «εὐχαριστῶ» καί γιά μία καρδιακὴ «συγγνώμη». Ὁ κ. Δαμασκνῶς εὐχαρίστησε τοὺς ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ, μέ τοὺς ὁποῖους συγκρότησε πνευματικὴ οἰκογένεια καί ζήτησε νά συνεχίσουν μέ τὴν ἴδια προθυμία τὴν διακονία τους. Εὐχαρίστησε τοὺς ἐκκλησιαστικὸς Συμβούλους, πού λειτούργησαν ὡς ἀκλόνητα στηρίγματα του· τοὺς Ἱεροψάλτες τοῦ Ναοῦ, μέ τοὺς ὁποῖους βίωσε μοναδικές στιγμὲς συλλειτουργίας· τίς κυρίες τοῦ Σπιτιοῦ Γαλήνης, πού θυσιάζονται γιά τὴν διακονία τῶν ἐμπερίστατων ἀδελφῶν· τίς νεωκόρους, πού θεωρεῖ μέλη τῆς οἰκογένειάς του· τοὺς Κατηχητές, πού προσφέρουν τίς ὑπηρεσίες τους σπὴν διακονία τῶν παιδιῶν, τά παιδιά τοῦ ἱεροῦ Βήματος καί ὅλο τὸν λαὸ τῆς ἐνορίας, μέ τὸν ὁποῖο συνδέθηκε μέ ἀκατάλυτους πνευματικούς δεσμούς. Ἐπιπλέον, ὁ κ. Δαμασκνῶς ζήτησε «συγγνώμη» γιά τίς ἄρες τοῦ παραπικρασμοῦ, κατὰ τίς ὁποῖες ἔγινε ἀφορμὴ θλίψεως καί στενοχωρίας. Τέλος, ἀνακοίνωσε ὅτι ἀφήνει στὸν Ναὸ, ὡς ἀέναπ εὐλογία, τὴν λειψανοθήκη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμάσκνου, «γιά νά εἶναι ἡ γέφυρα πού θά συνδέει τὴν Ἀνάληψη μέ τὴν Αἰτωλοακαρνανία, μέ τὴν παράκληση νά τὴν μεταφέρετε κάθε χρόνο στὰ ὀνομαστήριά μου».

Συνέχεια στί σελ. 4.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ. ΑΞΙΟΣ!

Συνέχεια από τη σελ. 3.

σχέθηκε δέ, κάθε χρόνο να συμμετέχει στην πανήγυρη της Ἀναλήψεως, καθώς η Μητρόπολή του δέν διαθέτει ανάλογο ιερό Ναό. Τέλος, ευχαρίστησε τούς Ἀρχιερείς, πού τόν τίμησαν μέ τήν παρουσία τους καί τούς ἄρχοντες τοῦ τόπου. Ευχαρίστησε, μέ ιδιαίτερη συγκίνηση καί τόν Σεβ. Γέροντά του Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνάτιο, ὑποσχόμενος νά ἐφαρμόζει κατά γράμμα ὅσα ἀπό ἐκεῖνον διδάχθηκε ὅλα τά προηγούμενα χρόνια: «Θά προσπαθῶ νά προσεγγίσω τήν Λειτουργική σας μεγαλοπρέπεια καί ἡρεμία, τήν ἀγάπη γιά τούς Κληρικούς σας, τήν ἀνοχή καί συγχωρητικότητα σας, τήν ἀγωνία σας γιά τήν ἐνότητα, τήν ἀγάπη σας γιά τήν Ἐκκλησία, τούς ἀγῶνες σας γιά

τά δίκαιά της, τό ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον σας γιά τήν θεραπεία τοῦ ἀνθρώπινου πόνου, τίς πρωτοποριακές σας ἰδέες, γιά νά μεγαλύνεται ἡ Ἐκκλησία μας μέσα στόν σύγχρονο κόσμο, παραμένοντας ἡ Ἰδία ἡ Κιβωτός πού μεταφέρει τό χαρμόσυνο ἄγγελμα τῆς Ἀναστάσεως. Ὅ,τι εἶμαι, τό ὀφείλω σέ Σᾶς. Σᾶς ἀκολούθησα καί μαθήτευσα κοντά Σας καί ἄν χάρηκα γιά τήν ἐκλογή μου, τό ἔπραξα γιατί ἀποτελεῖ καί δική Σας δικαίωση, γιά τούς ἀγῶνες σας, πού λίγοι γνωρίζουν, γιά τήν Ἐκκλησία. Ἡ ὥρα τοῦ ἀποχωρισμοῦ δέν εἶναι εὐκόλη. Γνωρίζω, ὅμως, ὅτι θά μέ συνοδεύουν οἱ καρδιακές προσευχές καί ἡ πατρική σας ἀγάπη».

Στήν ἀντιφώνησή του ὁ Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνάτιος τόνισε ὅτι «Ζοῦμε στιγμές χαρᾶς. Εἶναι ἡ δικαίωση προσπαθειῶν πολλῶν ἐτῶν, καθώς ἡ Ἐκκλησία ἀναγνώρισε στό πρόσωπό του ἄνθρωπο ἰκανό νά ἀναλάβει τά ἡνία μίας Μητροπόλεως. Εἶναι, ὅμως, καί στιγμές πόνου, γιατί θά ἀποχωριστῶ τόν πιά στενό μου συνεργάτη καί ἀγαπητό μου πνευματικό μου παιδί... Ἔχετε ὅλα τά δεδομένα γιά νά γίνουν οἱ ἐνορίες τῆς Μητροπόλεώς σας μία Ἀνάληψη, ἔχετε τά προσόντα νά διδάξετε ὅλον τόν λαό. Ἔχετε τήν ἐμπειρία νά προσφέρετε βοήθεια σέ κάθε ἄνθρωπο πού ἔχει ἀνάγκη στήν Μητρόπολή σας. Ὅπως ἐδῶ ἀνυψώσατε τήν ἐνορία, ἐκεῖ θά ἀνυψώσατε ὁλόκληρη τήν τοπική Ἐκκλησία. Εὐχομαι νά ἀγαπήσεις τήν νέα πατρίδα σου καί τούς ἀνθρώπους της, ὅπως ἀγάπησες τούς ἐνορίτες σου... Μήν ξεχάσεις νά εἶσαι Ἐπίσκοπος ὅλων. Ὁ Χριστός σέ καλεῖ νά ἀναζητήσεις καί τό ἕνα πρόβατο, νά φέρεις τόν Χριστό σέ κάθε ψυχή. Σφουρηλάτισε τήν ἐνότητα καί γίνε ὁ πατέρας ὅλων».

Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβ. κ. Δαμασκηνός δέχθηκε τίς εὐχές Κλήρου καί λαοῦ.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

Τήν Τετάρτη 19/10, στό πλαίσιο τῆς 1ης Γενικής Ἱερατικής Σύνταξης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος γιά τό νέο ἐκκλ/κό ἔτος, ἐγίνε ἡ ἐπίσημη, θερμή ὑποδοχή, ἐκ μέρους τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου καί τῶν Κληρικῶν μας, τοῦ μέχρι πρό τιος Πρωτοσυγκέλλου τῆς Μητροπόλεως, νέου Μητροπολίτου Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνοῦ.

Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε στό ἀνάμεικτα

συναισθήματα πού κατακλύζουν τήν ψυχή του αὐτές τίς μέρες. Συναισθήματα χαρᾶς καί εὐγνωμοσύνης στόν Θεό γιά τήν εἰς Ἐπίσκοπον ἀνάδειξη τοῦ στενότερου συνεργάτη του, ἀλλά καί προβληματισμοῦ καί λύπης γιά τήν στέρνησή του καί τόν ἀποχωρισμό. Ὅπως εἶπε χαρακτηριστικά, «δέν μπορῶ νά διαγράψω τά 20 καί πλέον χρόνια πνευματικῆς συμπόρευσης καί συνεργασίας». Στήν συνέχεια, μίλησε γιά τήν γνωριμία τους στόν Πειραιᾶ καί τήν ἀπόφαση τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ νά τόν ἀκολουθήσει στόν Βόλο, ὅπου ἀποδείχθηκε πιστός καί ἔμπιστος συνεργάτης του. Ἀναφέρθηκε στό πολυσχιδές ἔργο πού ἀνέπτυξε στήν ἐνορία τῆς Ἀναλήψεως, τήν ὁποία μεταμόρφωσε καί τήν κατέστησε πρότυπο σέ ὅλους τούς τομεῖς. Στάθηκε στός σταθμούς τῆς διοικητικῆς διακονίας τοῦ π. Δαμασκηνοῦ ὡς Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου καί Πρωτοσυγκέλλου τῆς Μητροπόλεώς μας, ἐνῶ ιδιαίτερη μνεία ἔκανε σέ ἔργα πού φέρουν τήν προσωπική του σφραγίδα, ὅπως τό Βυζαντινό Μουσεῖο τῆς Μακρινίτσας, τό Γηροκομεῖο Καναλίων καί ὁ κοιμητηριακός Ναός τοῦ Ἁγίου Λαζάρου. Τέλος, τοῦ εὐχήθηκε νά ἀγαπήσει τόν Κλήρο καί τόν λαό τῆς νέας Μητροπόλης, ὅπως ἀγάπησε τόν Βόλο καί τούς ἀνθρώπους του. Τοῦ δώρισε δέ, ἐκ μέρους τοῦ ἱεροῦ μας Κλήρου, ἕνα σύνολο ἐγκολπίων, ὡς ἔκφραση ἀγάπης καί τιμῆς πρὸς τό πρόσωπό του.

Ἀκολούθως ὁ Σεβ. κ. Δαμασκηνός, ἐμφανῶς συγκινημένος, μίλησε γιά τά συγκλονιστικά συναισθήματα πού κατακλύζουν τήν καρδιά του, ἐνῶ κατέθεσε ἕνα μεγάλο «εὐχαριστῶ» καί μία μεγαλύτερη «συγγνώμη» πρὸς τόν ἱερό μας Κλήρο. «Εὐχαριστῶ, γιά τήν πνευματική συμπόρευση μέ ἕναν ἀξιοζήλευτο ἱερό Κλήρο, μέσα ἀπό τήν ὁποία ζυμώθηκα, ὠρίμασα καί διδάχθηκα. Συγγνώμη, γιά τήν αὐστηρότητα καί τίς δύσκολες ἀποφάσεις πού κλήθηκα νά λάβω. Ἐπέλεξα νά εἶμαι ὁ διοικητής, γιά νά παραμένει ὁ Ποιμενάρχης μας Πατέρας. Αὐτός ἦταν ἕνας διαρκῆς σταυρός, πού τόν σήκωσα ἀπό τήν μεγάλη ἀγάπη μου πρὸς ἐκεῖνον. Ἔχω ἦσυχν τήν συνειδήσή μου ὅτι θυσιάσθηκα γιά ἕναν τόπο, πού ἀποτελεῖ μία ἀκόμα πατρίδα μου». Διαβεβαίωσε δέ ὅτι στό πρόσωπα τῶν Κληρικῶν του θά βλέπει πάντοτε τούς Κληρικούς τῆς Δημητριάδος καί κάλεσε ὅλους «Νά ἀγαπᾶτε τόν Δεσπότη μας, γιατί ἀξίζει τήν ἀγάπη σας καί νά προσεύχεστε γι' αὐτόν, ὅπως ἐκεῖνος προσεύχεται γιά σᾶς, σᾶς ἀγαπᾶ ὑπερβολικά καί ἀγωνίζεται γιά τά δικαιώματά σας».

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΗ

Τήν διαβεβαίωση ἐνώπιον τῆς Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Κατερίνας Σακελλαρόπουλου, παρουσίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἔδωσαν τήν Πέμπτη 10/11 οἱ νέοι Μητροπολίτες Ἡλείας κ. Ἀθανάσιος, Γόρτυνος

καί Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρος, Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνός καί Δράμας κ. Δωρόθεος. Παρέστησαν, ἐπίσης, ἡ Ὑπουργός Παιδείας καί Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως καί ὁ Ἀρχιγραμματέας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Φιλόθεος.

ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ

Μέ ιδιαίτερες τιμές καί τήν πρέπουσα ἐκκλησιαστική τάξη πραγματοποιήθηκε τήν Παρασκευή 11/11, στήν Ἱερά Πόλη τοῦ Μεσολογγίου, ἡ Ἐνθρόνιση τοῦ νέου Μητροπολίτου Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνοῦ. Τόν νέο Μητροπολίτη ὑποδέχθηκαν στήν κεντρική πλατεία ὁ Μητροπολίτης Ναυπάκτου & Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος, ὡς Τοποτηρητής τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί Ἐκπρόσω-

πος του Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ὁ Δήμαρχος τῆς Ἱερᾶς Πόλεως Μεσολογγίου κ. Κωνσταντῖνος Λύρος, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Καραγεωργός, πλειάδα Ἀρχιερέων καὶ πλῆθος λαοῦ. Ὁ Σεβ. Τοποτηρητὴς παρέδωσε τὴν ποιμαντορικὴ ράβδο στὸ νέο Ποιμενάρχη καὶ ἀκολούθως ὁ Δήμαρχος Μεσολογγίου τὸν προσφώνησε μὲ θερμούς λόγους.

Στὴ συνέχεια, ἐν πομπῇ κατευθύνθηκαν στὸν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναὸ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ὅπου ὁ Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Φιλόθεος, Ἀρχιγραμματέας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀνέγνωσε τὴν Ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὸ Προεδρικό Διάταγμα περὶ ἐκλογῆς, ἀναγνωρίσεως καὶ καταστάσεως τοῦ νέου Μητροπολίτου. Ἀκολούθησε ἡ τελετὴ τῆς Ἐνθρονίσεως στὴν ὁποία συμμετείχαν πλῆθος Ἱερακῶν, Πρωτοσύγκελλοι, Ἡγούμενοι καὶ Ἡγουμένες Ἱερῶν Μονῶν, μετὰ τῶν τιμῶν συνοδειῶν τους, οἱ Ἀρχιερατικοὶ Ἐπίτροποι καὶ οἱ Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ πολλῶν ἄλλων Ἱερῶν Μητροπόλεων.

Τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση ἐκπροσώπησε ἡ Ὑφυπουργὸς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ζέτα Μακρή.

Παρέστησαν ὁ Περιφερειάρχης Δυτικῆς Ἑλλάδος κ. Νεκτάριος Φαρμάκης, Βουλευτὴς, ἡ Ἀντιπεριφερειάρχης Αἰτωλοακαρνανίας, Δήμαρχοι τῆς Περιφερειακῆς Ἐνότητος Αἰτωλοακαρνανίας, Ἀντιδήμαρχοι, Περιφερειακοὶ Σύμβουλοι, ἐκπρόσωποι τῶν Ἐνόπων Δυνάμεων, τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, Φορέων καὶ Ὄργανισμῶν τῆς περιοχῆς, κληρικοὶ καὶ πλῆθος κόσμου, οἱ ὅποιοι καθ' ὅλη τὴν πομπὴ καὶ τὴν τελετὴ ἐπευφημοῦσαν τὸν νέο Πνευματικὸ τὸν Πατέρα καὶ Ποιμενάρχη ἀναφωνώντας τὸ «Ἄξιος».

Ὁ Μητροπολίτης Ναυπάκτου & Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος, ὡς Τοποτηρητὴς καὶ Ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, μετέφερε τὴς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ τὴν εὐδωσὴ τῆς ἀρξαμένης Μητροπολιτικῆς Ποιμαντορίας τοῦ νέου Ποιμενάρχου, καθὼς καὶ γιὰ τὴν κατ' ἄμφω ὑγεία τοῦ Κλήρου, τῶν μονακῶν καὶ τῶν Χριστιανῶν τῆς εὐλογημένης αὐτῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἀνέφερε ὅτι ὁ νέος Μητροπολίτης ἔρχεται σὲ μίαν περιοχὴ μὲ μεγάλη ἱστορία. Μία Μητρόπολη πού διακόνησαν μεγάλοι Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ καὶ εὐλαβεῖς ἱερεῖς καὶ ἱεροκήρυκες, πού ὁ καθένας μὲ τὰ ἰδιαίτερα προσόντα καὶ χαρίσματα του, προσέφερε πολλὰ στὸ εὐλογημένο ποίμνιο. Ἐπίσης ἀνέφερε ὅτι ἀπὸ τὸν τόπο αὐτὸ ἀναδείχθηκαν μεγάλοι Ἅγιοι μὲ κορυφαῖο τὸν Ἅγιο Κοσμά τὸν Αἰτωλό. Ἐπεσήμανε ὅτι ὑπάρχουν μεγάλα κέντρα ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ζωντανές Ἐνορίες μὲ εὐσεβεῖς κληρικούς, εὐλαβεῖς λαϊκοὺς καὶ ἀξιόλογους ἄρχοντες. Ἀναφέρθηκε στὸ ἔργο τοῦ Μητροπολίτου λέγοντας ὅτι εἶναι διπλό, νὰ δίνει τὴν ὁμολογία τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως καὶ νὰ ἐξασκεῖ τὴν ποιμαντικὴ πρὸς ὅλους. Ὁλοκληρώνοντας δήλωσε βέβαιος ὅτι ὁ νέος Ἐπίσκοπος θὰ κερδίσει αὐτὸν τὸν εὐσεβῆ λαὸ μὲ τὴν γλυκύτητα τῶν λόγων του, γιατί κοσμεῖται ἀπὸ ποικίλα χαρίσματα, ἀπὸ φυσικὴ ἀντιληπτικότητα καὶ διοικητικὴ πείρα, πού ἀπέκτησε κοντὰ στὸν Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκνός, κατὰ τὸν Ἐνθρονιστήριο λόγο του, τόνισε ὅτι ἀπὸ σήμερον ξεκινᾷ μίαν νέα σελίδα στὴν ἱστορία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ ἔστειλε μῆνυμα ἐνότητος καὶ ἀγάπης πρὸς ὅλους, καλώντας τὴς τοπικὲς ἀρχές καὶ τὸν λαὸ σὲ στενὴ συνεργασία γιὰ τὴν ἀνάπτυξη καὶ τὴν πρόοδο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινωνίας.

Ἀναφέρθηκε στὸν θεσμό καὶ τὸν ρόλο τοῦ Ἐπισκόπου μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν κοινωνία λέγοντας μεταξύ ἄλλων ὅτι: «Ὁ νέος Ἐπίσκοπος ἔρχεται ἔχοντας στὴν σκέψη καὶ στὴν καρδιά του ἕναν λόγο τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Ἱερωνύμου: Ἡ Ἐκ-

κλησία δὲν σώζει μ' αὐτὰ πού πράττει, ἀλλὰ μὲ αὐτὸ πού εἶναι. Κι αὐτὸς ὁ λόγος μεταφράζεται σὲ ἕνα ὄνομα: Ἰησοῦς Χριστός! Ἡ Ἐκκλησία σώζει ἐπειδὴ κοινωνεῖ μὲ τὸν Χριστὸ, τοῖς πᾶσι τὸν Χριστὸν καταγγέλλει, εὐαγγελίζεται τὴ δικαιοσύνη τοῦ Χριστοῦ, δηλαδὴ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐλπίδα γιὰ ὅλους, πού γίνεται ἄφεση ἁμαρτιῶν, ἀνάσταση καὶ ζωὴ αἰώνιος. Ἡ Ἐκκλησία σώζει, καθὼς καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους σὲ συνάντηση, σύναξη, καινούργια ζωὴ, μὲ τὴν ἀποδοχὴ ὅτι τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός! Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἐπισκόπου. Νὰ εἶναι μιμητὴς Χριστοῦ. Νὰ γίνεται ἡ ὁδὸς καὶ νὰ δείχνει τὸν δρόμο πού ὀδηγεῖ στὸν Χριστό. Νὰ τίθεται ἐπικεφαλὴς τοῦ λαοῦ του σὲ μίαν πορεία ἀγάπης, πού θὰ καταστήσει πάντας ἀνθρώπους ὄριμους πνευματικά, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ».

Σὲ ἄλλο σημεῖο ἀνέφερε ὅτι: «Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ὁ ἐγγυητὴς τῆς ἐνότητος, τόσο ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὅσο καὶ στὸν ἀγὼνα νὰ ἐκκλησιοποιηθῇ ὁ κόσμος, γιὰ νὰ ζήσει. Ἡ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας ἀναθέτει στὸν Ἐπίσκοπο αὐτὴ τὴν εὐθύνη. Νὰ διακρίνει τὰ χαρίσματα κλήρου καὶ λαοῦ. Νὰ καλεῖ τοὺς πάντες νὰ λειτουργήσουν ὑπὸ τὴν εὐλογία του, ὥστε νὰ διακρίνονται τὰ ὅρια. Καὶ νὰ μὴ λησμονοῦν ὅτι καὶ ἐκεῖνος μὲ τὴ σειρά του ἀναφέρεται, λογοδοτεῖ στὴν Ἐκκλησία, στὴν Ἱερά Σύνοδο». Διαβεβαίωσε τὸν λαὸ τῆς Μη-

τροπόλεως ὅτι θὰ καταβάλει κάθε δυνατὴ προσπάθεια ἀφοσιωμένης θυσιαστικῆς διακονίας καὶ ἔμπρακτες συμπαράστασης στοὺς πάσχοντες, στοὺς ἀναξιοπαθούντες καὶ ἰδιαίτερα στὴν τρίτη ἡλικία. Ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία του γιὰ τὴ στήριξη τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας, τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἱερατικῶν οἰκογενειῶν τους, τῶν νέων, τῶν ἱεροπαίδων, τῶν σχολείων καὶ κάθε ἐμπερίστατου ἀνθρώπου. Ἀναφέρθηκε στὴν ἱστορία τῶν περιοχῶν πού ἀποτελοῦν τὴν Ἱερά Μητρόπολη, στὴν ἀνάγκη γιὰ

τὴν ἀνάδειξη τῆς πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς κληρονομίας τοῦ τόπου, στὴ στήριξη τῶν Μοναστηριῶν, τὰ ὁποῖα χαρακτήρισε ὡς τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς δύο πνεύμονες στὴν ζωὴ τῆς πίστεως. Μίλησε γιὰ τοὺς τοπικούς Ἅγίους καὶ τοὺς μακαριστοὺς προκατόχους του καὶ κυρίως τοὺς τρεῖς τελευταίους λέγοντας χαρακτηριστικά: «Ἀλλὰ καὶ οἱ τελευταῖοι προκατόχοί μου ἀφιέρωσαν ὅλο τους τὸ εἶναι γιὰ τὸν λαὸ μας. Ὁ Ἱερόθεος Παρασκευόπουλος πάλεψε στὴν κατοχὴ νὰ ἀντέξουν οἱ ἄνθρωποι τὴν πείνα καὶ τὴς κακουχίας. Ὁ Θεόκλητος Ἀβραντινῆς ὑπῆρξε ὁ ἐμπνευστὴς καὶ πρωταγωνιστὴς τοῦ νὰ χριστοῦν στίς ἐνορίες νέοι ναοί, μὲ κάλλος καὶ λειτουργικότητα, ὥστε νὰ ὑμνεῖται ὁ Θεός. Ὁ πολὺκλαυτος Κοσμάς Παπαχρήστου, ὁ σεβάσμιος γέροντας, καθὼς ὑπῆρξε πνευματικὸς καθοδηγητὴς καὶ ἐξομολόγος πολλῶν ἀνθρώπων, ἔδειξε ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἔργα, ὅτι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδετα, ὅτι ἀποστολὴ τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι νὰ μιλᾷ καὶ νὰ δείχνει τὸν Θεό. Τοὺς εὐγνωμονῶ, τοὺς μνημονεύω στὴν προσκομιδῇ καὶ παρακαλῶ νὰ ἀγωνιστοῦμε τὸν καλὸν ἀγὼνα, τιμώντας καὶ αὐτοὺς στὴν πράξη».

Εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο Τοποτηρητὴ γιὰ τοὺς κόπους καὶ τὴν ἄοκνη παρουσία του στὴν Ἱερά Μητρόπολη αὐτοὺς τοὺς ἔντεκα μῆνες, εὐχαρίστησε τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς πού συμμετείχαν στὴν χαρὰ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ἄρχοντες, τὸν ἱερό κληρὸ, τοὺς ἐπισκέπτες ἀπὸ ἄλλες περιοχές καὶ εἰδικὰ ἀπὸ τὴν Μητρόπολη Δημητριάδος καὶ τὸν πιστὸ λαὸ τῆς Αἰτωλοακαρνανίας.

Ὁλοκληρώνοντας τὸν συγκινητικὸ καὶ μεστὸ θεολογικῶν νοημάτων ἐνθρονιστήριο λόγο του ἐπικαλέστηκε τὴς πρεσβείες ὄλων τῶν ἐν Αἰτωλία καὶ Ἀκαρνανία Ἁγίων καὶ ζήτησε ἀπὸ ὅλους νὰ προσεύχονται γιὰ τὸν ἴδιο νὰ εἶναι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων πατέρας, ὁ ὁποῖος τίθησι τὴν ψυχὴν του ὑπὲρ τῶν προβάτων, φίλος, ἀδελφός, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος πού θὰ θέτει τὰ ὅρια τῆς ἀληθείας.

ΑΞΙΟΣ!!!

Ίερατικές Συνάξεις: Τά Ίερά Μυστήρια του Βαπτί

Α΄ ΓΕΝΙΚΗ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Πραγματοποιήθηκε (19/10) στον Βόλο η 1η Γενική Ίερατική Σύναξη της Ίερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος για τὸ νέο ἐκκλησιαστικό ἔτος. Οἱ φετινές συνάξεις εἶναι ἀφιερωμένες στὰ ἱερά Μυστήρια, γι' αὐτὸ καὶ ἡ 1η ἀσχολήθηκε μὲ τὰ εἰσαγωγικά Μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος καὶ τοῦ Χρίσματος.

Πρῶτος εἰσηγητής ἦταν ὁ Καθηγητής Λειτουργικῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. **κ. Παναγιώτης Σκαλτός**, μὲ θέμα «Εἰσαγωγή στοῦ ἱεροῦ Μυστηρίου τῆς ἔνταξής μας στὴν Ἐκκλησία». Ὁ κ. Καθηγητής παρατήρησε ὅτι τὸ Βάπτισμα εἶναι τὸ Μυστήριο τῆς ἐν Χριστῷ ἀναγέννησης τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅτι ἡ νέα αὐτὴ πραγματικότητα γίνεται ἀπὸ νερὸ καὶ Πνεῦμα: «Τὸ Πνεῦμα ἀνακαινίζει μέσα μας τὸ καθ' ὁμοίωσιν, τὸ δὲ νερὸ, μὲ τὴ Χάρη τοῦ Πνεύματος, καθαρίζει τὸ

σῶμα τῆς ἁμαρτίας καὶ μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴ φθορά». Ἀναφερόμενος στὴν θεολογικὴ ἔρμηνεια τῆς τριπλῆς καταδύσεως, παρατήρησε ὅτι «Ἐκείνη τὴν στιγμή ὁ πιστὸς συναποθνήσκει μὲ τὸν Χριστό, ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία, τὸ σῶμα τῆς ὁποίας νεκρώνεται... ἡ ἀνάδυση ἀπὸ τὸ νερὸ εἶναι μία πράξη συμβολικὴ, ἀλλὰ τὸ πραγματικὸ εἶναι ὅτι ὁ βαπτιζόμενος ἐνδύεται τὸν ἴδιο τὸν Χριστό».

Ὁλοκληρώνοντας τὴν εἰσήγησή του, ἐπεσήμανε ὅτι «ὁ ἀνθρώπος, μὲ τὸ Βάπτισμα παίρνει τὴ χάρη καὶ τὴ δύναμη νὰ πορευτεῖ στὴ νέα ζωή, στὴν ὁποία εἰσῆλθε μὲ τὴν πνευματικὴ γέννηση... Ὅμως, ἡ χάρη τοῦ Βαπτίσματος δὲν ἐπενεργεῖ προκειμένου ὁ πιστὸς νὰ διατηρήσει τὴν κοινωνία μὲ τὸν Θεό, ὅταν δὲν ὑπάρχει σκληρὸς ἀγώνας κατὰ τῆς ἁμαρτίας... Ἡ καινούργια ζωή, λοιπόν, φέρνει τὴν σφραγίδα τῆς προσωπικῆς μας εὐθύνης... Συμπερασματικά, τὸ ἅγιο βάπτισμα δὲν λειτουργεῖ ὡς παράσταση, μαγικὴ τελετουργία ἢ κοινωνικὴ ὑποχρέωση, ἀλλὰ ὡς ζωή καὶ παλιγγενεσία, ὡς ἀρχὴ καὶ βάση τῆς ἐνόπτιος, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ὡς θεμέλιο τῆς πνευματικῆς ζωῆς, ὡς δρόμος ἔνταξης στὴν Ἐκκλησία, ὡς ἀντίσταση στὸν δαιμονισμό τοῦ κόσμου, τὴν ἰσοπέδωση τῶν ἀξιών τῆς ζωῆς, τὴν ἀλλοτρίωση, τὸ ἀδιέξοδο καὶ τὸν ἠθικὸ ἐξανδραποδισμό τοῦ ἀνθρώπου. Λειτουργεῖ ὡς σφραγίδα πού μαρτυρεῖ ὅτι εἴμαστε παιδιά τοῦ Θεοῦ».

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Πρωτ. Θεμιστοκλῆς Μουριζανός**, Γενικός Ἱεροερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν & Διαποντίων Νήσων, μὲ θέμα «Σύγχρονες ποιμαντικές προσεγγίσεις στὰ ἱερά μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος καὶ τοῦ Χρίσματος: ἀπὸ τὴν παρακολούθηση στὴν ἐπίγνωση». Ὁ π. Θεμιστοκλῆς παρατήρησε ὅτι «τὸ βάπτισμα καὶ τὸ χρίσμα σήμερα ταλαιπωροῦνται σὲ μίαν ἐκκοσμικευμένη πραγματικότητα

καὶ ἐξαιτίας τῆς ποιμαντικῆς μας ἀδυναμίας ἢ καὶ ἀδιαφορίας νὰ μπορέσουμε νὰ βροῦμε τρόπους διεξαγωγῆς τους, ὥστε τόσο τὰ Μυστήρια νὰ μὴ χάνουν τὴν ἱεροπρέπεια στὴν τέλεσή τους, νὰ ἀναδύεται τὸ σωτηριολογικὸ τους περιεχόμενο καὶ νόημα, νὰ μὴ ἐκφυλίζονται σὲ μία μαγικὴ ἢ, ἔστω, σὲ κοινωνικὴ τελετή». Ὡς αἷτια αὐτῆς τῆς ταλαιπωρίας ἐπεσήμανε τὴν ἐκκοσμικευσή τους, ἔνταξη σὲ μίαν

ἐποχὴ ἀπὸ-ἱεροποίησης καὶ ἀπὸ-ἐκκλησιοποίησης τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀπὸ-ἐνοριοποίησή τους, ἀποτέλεσμα τῆς ἀναδιάταξης τῆς ἐνορίας, τῆς ἀπο-προσωποποίησής της, ἡ ὁποία δὲν ἔχει νὰ κάνει μόνο μὲ τὴν γεωγραφία τῆς πόλης ἢ τοῦ χωριοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀπουσία σχέσης τῶν γονέων μὲ τὴν ἐνορία καὶ τὸν ναό τὸ καίριας σημασίας ζήτημα τοῦ ἀναδόχου. Ὅσον ἀφορᾷ στοῦ ζήτημα τοῦ νηπιοβαπτισμοῦ, παρατήρησε ὅτι «ἡ ἔνταξη στοῦ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ μετοχὴ στὴν εὐχαριστία ἀγιάζει, ὄχι μαγικά, ἀλλὰ συνολικὰ μίαν οἰκογένεια. Διότι ἂν τὸ βαπτισθὲν νηπίο κοινωνεῖ, στὴν πραγματικὴ ἐκφράζει τὴ βούληση ὅλης τῆς οἰκογένειας νὰ εἶναι καὶ νὰ ζεῖ χριστιανικά. Ὅπως δὲν ἐρωτᾶται ὁ ἀνθρώπος ἂν θέλει νὰ ἔρθει στὸν κόσμον, ἂν θέλει νὰ ἐπιβιώσει, ἂν θέλει νὰ εἶναι ἐνταγμένος σὲ συγκεκριμένη οἰκογένεια, ἂν θέλει νὰ μιλᾷ τὴ γλῶσσα τῆς καταγωγῆς του, νὰ ἀντίκει σὲ συγκεκριμένη πατρίδα, νὰ ἔχει συγκεκριμένη ὑπεκκολλητικότητα, ἀλλὰ ἀπὸ φιλανθρωπία καὶ ἀγάπη τόσο ἡ οἰκογένεια ὅσο καὶ ἡ

πολιτεία τοῦ δίδουν τὴν εὐκαιρία τῆς ἔνταξης, τοῦ «ἀνήκειν», ἀνάλογα καὶ ἡ Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ ἀρνηθεῖ μίαν τέτοια ἔνταξη, μόνο καὶ μόνο μὲ βάση τὸ δόγμα τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης».

Ἀναφερόμενος στοῦ Μυστηρίου τοῦ Χρίσματος, τόνισε ὅτι γίνεται μετὰ τὴν τριπλὴ καταδύση στὴν κολυμβήθρα, «διότι ἡ Ἐκκλησία τὸ θεωρεῖ πλήρωση τοῦ Βαπτίσματος». Ἐξέφρασε, ὅμως, τὸν προβληματισμὸ του γιὰ τὸ ἂν καὶ κατὰ πόσον οἱ πιστοὶ ἀντιλαμβάνονται ὅτι πρόκειται γιὰ δύο ξεχωριστὰ Μυστήρια.

Ἀκολουθῶς, κατέθεσε τὶς ἐξῆς προτάσεις, ὥστε τὰ ἐν λόγῳ Μυστήρια νὰ λειτουργήσουν σὲ ἐκκλησιοκεντρικὴ προοπτικὴ: Α. Ἡ προετοιμασία τῶν γονέων καὶ τοῦ ἀναδόχου, γιὰ τὸ περιεχόμενο τῶν μυστηρίων, Β. Ὁ θεσμὸς τοῦ ἀναδόχου δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει ὡς μοναδικὴ προϋπόθεση τὴ μὴ τέλεση πολιτικοῦ γάμου, Γ. Ἡ ἄμεση μετοχὴ τοῦ βαπτισθέντος νηπίου στὴ Θεία Κοινωνία, Δ. Ἡ ἀνάγκη ὑπενθύμησης στοὺς ποιμένες τῆς σημασίας τοῦ μυστηρίου τοῦ χρίσματος, Ε. Ἡ ἱεροπρεπὴς τέλεση τῶν μυστηρίων καὶ ὄχι ἡ ἀγχωτικὴ καὶ ἡ ταχεία, μὲ μυστικὴ ἀνάγνωση κάποιων εὐχῶν ἢ παράλειψή τους, ΣΤ. Ἐνα σύντομο κήρυγμα, στοῦ τέλους τῆς Ἀκολουθίας, στοῦ ὁποῦ μποροῦμε νὰ ἐξηγήσουμε κάποια ἀπὸ τὰ κύρια σημεῖα τῶν μυστηρίων, Ζ. Ἡ ἀνάγκη γιὰ ἐπανεκκλησιοποίηση τῶν μυστηρίων διὰ τῆς προσευχῆς κατὰ τὴν τέλεσή τους, τόσο ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, ὅσο καὶ ἀπὸ τὸν λαό.

Β΄ ΓΕΝΙΚΗ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Ἡ Β΄ Γενικὴ Ίερατικὴ Σύναξη τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, γιὰ τὸ νέο Ἱεραποστολικὸ ἔτος, πραγματοποιήθηκε (16/11) στοῦ Συνεδριακοῦ Κέντρου Θεσσαλίας, μὲ γενικὸ θέμα «Τὸ Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας».

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Πρωτ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου**, ἐφημέριος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Βόλου, μὲ θέμα «Ποιμαντικὴ τῆς Θείας Εὐχαριστίας κατὰ τὸν Γέροντα Αἰμιλιανὸ Σιμωνοπετρίτη».

σματος, του Χρίσματος και της Θείας Εὐχαριστίας

Ὁ π. Χαρίλαος ἀναφέρθηκε διεξοδικῶς στή ζωή καί τό ἔργο τοῦ Γέροντος Αἰμιλιανοῦ, ἐπικεντρώνοντας στά πρώτα βήματα τῆς μοναχικῆς του ζωῆς στούς ἱερούς βράχους τῶν Μετεώρων, ὅπου συνέστησε τήν ἀρχική σπουδαία Ἀδελφότητά του, μέ τήν ὁποία μεταφυτεύθηκαν στό Ἅγιον Ὄρος, ἐπ'ἀνδρωσαν τή σπουδαία Μονή Σίμωνος Πέτρως καί συνέβαλαν καθοριστικά στήν ἀναγέννηση τοῦ Ἀγιορειτικοῦ Μοναχισμοῦ. Μίλησε γιά τόν σύνδεσμό του μέ ἀγια-

σμένες μορφές τῆς ἐποχῆς μας, στήν Ἑλλάδα καί στό ἐξωτερικό, γιά τή συμβολή του στήν ἀνάπτυξη τοῦ γυναικείου Μοναχισμοῦ, γιά τήν πρόσληψη ἱερῶν, ἀνά τόν κόσμο Μετοχιῶν, τά ὁποία κατέστησε φάρους Ὁρθοδοξίας καί Ὁρθοπραξίας στόν Δυτικό κόσμο.

Στή συνέχεια, ἀναφέρθηκε στίς ποιμαντικές ὑποθήκες τοῦ Γέροντος Αἰμιλιανοῦ: «Ὅλα πρέπει νά γίνονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διά τῆς Ἐκκλησίας καί ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας» ἡ μοναδικότητα καί ἡ ἐκπαγή μεγαλοπρέπεια τῆς μοναστικῆς ζωῆς ἀπορρέει, ἐκπορεύεται καί ἐκπληρώνει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἡ χαρά, ἡ ἐλευθερία καί ὁ σεβασμός τοῦ προσώπου εἶναι τά οὐσιώδη χαρακτηριστικά τῆς πνευματικῆς καί τῆς ἐν γένει χριστιανικῆς ζωῆς ἡ κένωση τοῦ ἑαυτοῦ μας ἐπιφέρει τήν ἔσχατη ταπείνωση τοῦ ἀνθρώπου ἡ πνευματική πατρότητα ἀνάγεται στό τριαδικό ἀρχέτυπο πού ἔχει ὡς χαρακτηριστικά τήν ἀφιέρωση, αὐταπάρνηση, δοτικότητα καί θυσιαστικότητα οἱ διαπροσωπικές σχέσεις καλλιεργοῦνται γιά μιάν «ἀνεύρεση» τοῦ Θεοῦ μέσα ἀπό τό πρόσωπο τοῦ ἄλλου» τό ἀστείρευτο λειτουργικό καί ἐν γένει λατρευτικό βίωμα τοῦ Γέροντος συγκλόνει καί σεβόταν ὅλα τά πνευματικά ρεύματα τιμοῦσε τούς θεσμούς, ὅπως τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, τήν Ἱερά Κοινότητα, τῆς Ἐξαρχίας, τούς Ἀρχιερεῖς ἀναζήτησε τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ καί ἀνοίχθηκε πρὸς τούς «νοσταλγούς» τῆς Ὁρθοδοξίας καί τῆς Ὁρθοπραξίας ἐντός κι ἐκτός Ἑλλάδος».

Ἀναφερόμενος στήν παιδαγωγική τῆς Θείας Λειτουργίας, κατά τόν Γέροντα Αἰμιλιανό, ὁ π. Χαρίλαος ἀνέπτυξε τῆς ἐξῆς ἀρχές τῆς: «Ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι ὁ πόθος τῆς προσωπικῆς συναντήσεως μέ τόν Θεό· εἶναι «καιρός ἀποκαλύψεων οὐρανίων πραγμάτων» λειώνει ἐσωτερικά καί ἐξωτερικά τόν ἄνθρωπο· εἶναι τό μοναδικό καί αἰώνιο δῶρο τοῦ Θεοῦ πρὸς τήν Ἐκκλησία Του· εἶναι Θεοφάνεια, ἕνα ἀνοιγμά μας στόν ἄπειρο Θεό· εἶναι μιὰ ἐκστατική ἐμπειρία νίκης, χαρᾶς καί ἀναστάσιμης ζωῆς· εἶναι ὁ Παράδεισος· εἶναι ἀρραβῶνας καί γάμος τῆς

ψυχῆς μέ τόν Θεό· στή Θεία Λειτουργία ὁ Χριστός ἱεουργεῖ τόν ἄνθρωπο (θεουργεῖ) καί ὁ ἄνθρωπος λειτουργεῖ (ἱεουργεῖ) τόν Θεό· εἶναι ἡ ὕψιστη προσευχή καί ἀφετηρία τῆς ἀδιαλείπτου εὐχῆς».

Ἀναφερόμενος στήν προετοιμασία γιά τή Θεία Λειτουργία, κατά τόν Γέροντα Αἰμιλιανό, τήν προσδιόρισε σέ τέσσερα στάδια: «ἡ συναίσθηση ὅτι τό βίωμα τῆς σχέσης μέ τόν Θεό εἶναι ἐν ἐξελίξει· ὁ ἀγώνας κι ὁ μόχθος τῆς ψυχῆς νά φθάσει στόν Ἐφετόν ἡ μετάνοια ὡς χάρισμα τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί ἀποτέλεσμα τῆς μεταμέλειας ἡ μνήμη τοῦ Θεοῦ».

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ **κ. Γρηγόριος Παπαγιάννης**, Καθηγητής Βυζαντινῆς Φιλολογίας στό Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, μέ θέμα «Θεία Λειτουργία καί Λειτουργικές διορθώσεις».

Ὁ κ. Καθηγητής παρατήρησε ὅτι «ἡ Θ. Λειτουργία, ὅπως καί ὅλες οἱ ἀκολουθίες, ἐπιβάλλεται νά τελεῖται μέ τρόπο συγκεκριμένο. Ὁ λειτουργός, ὅσο ἐμπειρός καί ἄν εἶναι, ὀφείλει νά ἀκολουθεῖ πιστά τῆς ἐγκεκριμένης ἐκδόσεως τῶν λειτουργικῶν βιβλίων καί νά υἰοθετεῖ καί τῆς ὁποῖες διορθώσεις ἔχουν γίνει σ' αὐτές, οἱ ὁποῖες ἔχουν ἐπίσης ἐγκριθεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία».

Γιά τή διάρθρωση τοῦ λόγου τῆς Θείας Λειτουργίας, τόνισε ὅτι «αὐτή συγχέεται καί ἡ ἀλληλουχία καταστρέφεται, ὅταν εἴτε ὁ λειτουργός εἴτε ὁ ἱεροψάλτης δέν σέβεται τή διαλογική σχέση μέ τόν λαό». Μίλησε «γιά τῆς προσθήκες, τῆς παραλείψεις, τῆς μεταθέσεις κειμένου, πού ἐπίσης καταστρέφουν τή συνέχεια καί τή (δι)ἄρθρωση τοῦ λόγου· Γιά τόν ὀρθό τρόπο ἀπαγγελίας τῶν εὐχῶν καί τήν πρόσθετη ὠφέλεια πού προκύπτει ἀπό αὐτήν γιά τούς πιστούς. Γιά τήν «λογική λατρεία»: Ἡ τέλεση τῆς λατρείας μέ λογικό τρόπο εἶναι ἐπιβεβλημένη καί δέν ἀποτελεῖ «ἐκλογίκευση» τοῦ Μυστηρίου. Γιά τήν ὀρθή ἄρθρωση τοῦ λόγου/ἀνάγνωση τῶν λέξεων, ἀλλά καί τόν χωρισμό τῶν φράσεων ἀπό ἱερεῖς καί ἱεροψάλτες. Γιά τόν «ρυθμό» καί τή «μελωδία» τῶν διακονικῶν/ἱερατικῶν ἐκφωνήσεων, τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ Ἀποστόλου. Γιά τούς τρόπους συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ στήν ψαλμωδία». Κάλεσε «νά προβληματιστοῦμε γιά τήν ὥρα τέλεσης τῆς Θείας Λειτουργίας, πού μπορεῖ νά εἶναι «ἀπαγορευτική» γιά κάποιες ὁμάδες πιστῶν» καί ἐπεσήμανε ὅτι «ἡ εὐχαριστιακή νηστεία θά συντελέσει στό νά ἐπανεέλθουμε στή συχνή Θεία Μετάληψη».

«Μικρά Ἀσία: Ἀπό τήν τραγωδία στή δημιο

1922-2022: Σύσσωμος ὁ Ἑλληνισμός μέ τή συμπλήρωση 100 χρόνων τιμᾶ τί θλιβερῆ ἐπέτειο τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς καί τοῦ βίαιου ξεριζωμοῦ τῶν προγόνων μας ἀπό τίς τρισεκατομμύριες ἐστίες τους τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης.

Εὐλόγα γεννᾶται τό ἐρώτημα, ἄραγε πρέπει νά ἀναμοχλεύονται καί νά συντηροῦνται στήν ἐθνική μας μνήμη οἱ ἐθνικές καταστροφές;

Προσωπικά πιστεύω πῶς θά ἀπαντούσαμε ὅτι κατά μείζονα λόγο οἱ ἐθνικές συμφορές δέν πρέπει νά λησμονοῦνται, μέ τήν προϋπόθεση ὅμως ὅτι ἡ μνήμη τους νά ἀποτελεῖ ἐργαλεῖο ἀπόκτησης ἱστορικῆς ἐμπειρίας καί ἐφαλτήριο βελτίωσης τῆς ἐθνικῆς σκέψης καί δράσης. Οἱ ἐθνικές καταστροφές δέν προσφέρονται γιά κλαυθμούς, ὀδυμούς, συναισθηματικές σπασμωδικές ἀντιδράσεις καί μизέρια, ἀλλά γιά ψύχραιμες ἀντικειμενικές ἀναλύσεις, ἐξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων καί μετουσίωση αὐτῶν σέ νέα ἐθνική σχεδίαση, προκειμένου νά ἐκπληρώνονται ἀποτελεσματικά τά ἐκάστοτε ἐθνικά μας συμφέροντα.

Στή μακρόχρονη ἱστορία τοῦ Ἑθνους μας ἔχουν συμβεῖ καί ἄλλες στρατιωτικές καταστροφές καί ἀφανισμοί πληθυσμῶν. Ποτέ ὅμως δέν συνέβη ξεριζωμα τῆς ἔκτασης καί τῆς μορφῆς αὐτῆς.

Ἡ βίαιος ξεριζωμός 1.500.000 Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολῆς ἀπό τίς πατρογονικές τους ἐστίες καί ἡ ἐξόντωση ἄλλου 1.500.000 ἀνθρώπων ἰερωμένων, στρατιωτῶν καί ἀμάκων ἀποτελεῖ ἕνα ἀπό τά μεγαλύτερα ἐγκλήματα πού γνώρισε ποτέ ἡ ἀνθρωπότητα. (Σημειωτέον ὅτι οἱ κατακτητές τῆς Ἀνατολῆς Ὀθωμανοί Τούρκοι ἐμφανίστηκαν ἐκεῖ μόλις τόν 13 μ.Χ. αἰ. προερχόμενοι ἀπό τίς τουρανικές στέπες τῆς Μογγολίας).

Ἡ Γενοκτονία αὐτή τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἀπό τί Νέα Τουρκία τοῦ Κεμάλ Ἀτατούρκ γίνεται ἀπεχθέστερη ὅταν συνειδητοποιοῦμε ὅτι συντελέστηκε κάτω ἀπό τήν ἀνοχή καί ὄχι μόνον τῶν πολιτισμένων καί χριστιανῶν Εὐρωπαίων «συμμάκων» μας.

Μετά τόν Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο καί στούς Βαλκανικούς Πολέμους ἡ Ἑλλάδα ἐντάχθηκε στήν Ἀντάντ (Τριπλή Συνεννόηση) προκειμένου νά διεκδικήσει τά ἑλληνικά ἐδάφη τῆς Ἀνατολῆς, τότε πού οἱ Δυτικοί Σύμμαχοι διεμοίραζαν μεταξύ τους καί γιά οικονομικούς καί γιά πολιτικούς λόγους «τό μεγάλο ἀσθενή», ὅπως ἀποκαλοῦσαν τήν ἐκπνέουσα ὀθωμανική Τουρκία.

Οἱ Συνθήκες Παρισίων καί Σεβρῶν ἐπέτρεψαν στόν ὑπόδουλο γιά 468 χρόνια Ἑλληνισμό τῆς Ἀνατολῆς νά αισιοδοξεῖ καί στίς 2 Μαΐου τοῦ 1919 ἡ Σμύρνη ὑποδέχθηκε ὡς ἐλευθερωτές τούς Ἑλλήνες ἀδελφούς κάτω ἀπό τίς εὐλογίες τοῦ ἱεροεθνομάρτυρα Μητροπολίτη Σμύρνης Ἀγίου Χρυσόστομου.

Ἔως τό τέλος τοῦ 1919 ἡ ἑλληνική προέλαση πρὸς Ἀνατολᾶς ἔφθασε σέ βάθος 120 χλμ., ἐνῶ τόν Ἰούλιο τοῦ 1920 ἔφθασε τά 150 χλμ. Τόν Ἰούνιο τοῦ 1921 ὁ ἑλληνικός στρατός πέτυχε τόν ἔλεγχο τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ἐσκή-Σεκήρ-Ἀφίον-Καραχισάρ μέ ἀποτέλεσμα οἱ Τούρκοι νά ὑποχωρήσουν πέρα ἀπό τόν ποταμό Σαγγάριο μέ βαριές ἀπώλειες, ἐνῶ τόν Ἰούλιο τοῦ 1921 ἀποφασίστηκε ἡ προέλαση πρὸς τήν Ἀγκυρα.

Ἀπό τίς ἀρχές τοῦ 1922 ὅμως, ἡ πορεία ἄλλαξε. Τά σύμφωνα φιλίας

ἢ οὐδετεροφιλίας τῶν Σοβιετικῶν, τῶν Ἰταλῶν καί τῶν Γάλλων, καθώς καί τά δικά μας ἐσωτερικά πολιτικά λάθη καί προβλήματα (διχογνωμία καί ρήξη Βενιζέλου καί Βασιλέα Κωνσταντίνου, ἐκλογές, ἀλληλεγγύη-λες ἐναλλαγές κυβερνήσεων, μαζικές ἀπολύσεις δημοσίων υπαλλήλων, ἀπελάσεις πολιτικῶν, ἀποστρατεῖες στρατιωτικῶν, καθώς καί τιμωρίες δικαστικῶν καί ἱερέων) αὐτά καί ἄλλα πολλά λάθη ὀδήγησαν στή μεγάλη καταστροφή.

Ἦταν 26 Αὐγούστου τοῦ 1922 ὅταν τά κεμαλικὰ στρατεύματα ἐξάπλυσαν τήν καθοριστική ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Τό μέτωπο διερράγη καί οἱ Ἑλλήνες στρατιῶτες ἄρχισαν νά ἐπιστρέφουν. Μαζί τους ἄρχισε καί ὁ ξεριζωμός.

Στίς 8 Σεπτεμβρίου οἱ Τσέτες καί τά κεμαλικὰ στρατεύματα μπῆκαν στή Σμύρνη. Ὁ Σμύρνης Χρυσόστομος παραδομένος ἀπό τό Νουρετίν Πασά στόν ἐξαγριωμένο καί φανατισμένο τουρκικό ὄχλο θανατώθηκε ἀπερίγραπτα βασανιστικά καί τό σῶμα του δέν βρέθηκε ποτέ.

Στίς 13 Σεπτεμβρίου ἡ Σμύρνη παραδόθηκε στίς φλόγες. Τό κάστρο τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἔπεσε. Οἱ φλόγες ἔκαψαν τά ὄνειρα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλά καί τίς ρίζες τους μέ τί γῆ πού τούς γέννησε.

Ἡ καταστροφή τῆς Σμύρνης εἶναι οὐσιαστικά καί τυπικά ἡ κορυφαία δραματική στιγμή τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καί οἱ φλόγες πού τύλιξαν τήν πόλη, ἡ τελευταία ἀνάμνηση τῶν Ἑλλήνων πού ξεκίνησαν τό μεγάλο, γεμάτο πόνο ταξίδι τοῦ ξεριζωμοῦ καί τῆς προσφυγιάς.

Στή Μικρά Ἀσία μία μέρα πρὶν τήν ὀλοκληρωτική καταστροφή ὑπῆρχαν 1.320 ἑλληνικές πόλεις καί κοινότητες, 2.100 σχολεῖα, 4.700 δάσκαλοι, 186.000 μαθητές, 2.300 ἐκκλησιές, 3.000 ἱερεῖς, 375 Ἐπισκοπές. Ὅλα αὐτά ἀφανίστηκαν τήν ἐπόμενη ἡμέρα τῆς καταστροφῆς μαζί μέ 120.000 ἐλληνοπούλα τοῦ ἔνδοξου καί ἥρωικοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, μέ 1.580.000 Ἑλλήνες κατοίκους τῆς Μ. Ἀσίας, οἱ ὅποιοι κατακρεουργήθηκαν, κἀκαν, ξεκληρίστηκαν, ἀφανίστηκαν, 500.000 μετανάστευσαν σέ ἄλλες χώρες, 1.500.000 ἑλληνικές ψυχές κακῶς πάτησαν τό πόδι τους στή Μητροπολιτική Ἑλλάδα.

Χιλιάδες μνημεῖα πολιτισμοῦ πού μαρτυροῦσαν καί ἐπιβεβαίωναν τήν ἑλληνική κυριότητα τῆς Μ. Ἀσίας ἀπό τά πανάρχαια χρόνια, πολιτοποιήθηκαν, ἄλλα ἀρπάχτηκαν καί βρίσκονται σέ μουσεῖα ξένων χωρῶν ἢ σέ ἰδιωτικές συλλογές. Ἀκόμη ἄλλα ἀπό αὐτά παραποιήθηκαν μέ στόχο τήν προσβολή καί τήν ἀλλοίωση τοῦ ἀθάνατου ἑλληνικοῦ πνεύματος. Ὅλα αὐτά καί πολλά φοβερὰ ἄλλα ἀκόμη εἶναι ἕνα μικρὸ δείγμα ἀπό τό μέγεθος τῆς Γενοκτονίας καί τῆς Καταστροφῆς τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ τό 1922 ἀπό τό Τουρκικὸ Κράτος.

Ἡ Μικρασιατική Καταστροφή εἶναι μιά ἐθνική τραγωδία πού μετατράπηκε τελικά σέ δημιουργία, πού ὀδήγησε ἀπό τό δράμα στό θαῦμα, πού ἄλλαξε τή ροή τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδας, ἄλλαξε τίς ζωές τόσων ἀνθρώπων, ἀλλά καί τόν χαρακτήρα καί τήν ἐξέλιξη τοῦ νέου ἑλληνικοῦ κράτους. Ἡ ἀποκατάσταση καί ἀφομοίωση τῶν προσφύγων τῆς Μ. Ἀσίας ὑπῆρξε καί παραμένει τό μεγαλύτερο ἐπιτεύγμα τοῦ νεοελληνικοῦ κράτους καί καί ἐπέκταση τοῦ νεοελληνικοῦ ἔθνους.

Στήν Ἑλλάδα σήμανε τήν ἀλλαγὴ καί τή στροφή τῆς κοινωνίας πρὸς τήν ἀνάπτυξη καί τήν πρόοδο, πού ἕνα μεγάλο μέρος τῆς σπῆκωσαν στούς ὤμους τούς οἱ Ἑλλήνες τῆς Ἀνατολῆς μέ τά φθηνὰ ἐργατικά μεροκά-

«Υργία, από τό δράμα στο θαῦμα» 1922-2022

ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΟΥ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΣΤΩΝ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ "ΤΟ ΕΓΓΛΕΖΟΝΗΣΙ"

ματα και την εργασιακή εκμετάλλευση των γυναικών που αναγκάστηκαν να βγουν στη δουλειά. Αιτίες που συντέλεσαν στον μέγιστο βαθμό στην ανάπτυξη της οικονομίας της Ελλάδας ήταν η εργατικότητα, η δημιουργικότητα και η προκοπή που τους διέκρινε. Έτσι, κατάφεραν να αποδείξουν στους γηγενείς ότι δεν ήταν κοινωνικά παράσιτα και παρά τις αντίξοες συνθήκες που έφερε ο ξεριζωμός τους από τις αλλοδαπές πατρίδες, ευεργέτησαν τελικά ολόκληρη τη χώρα.

Τό άοκνο, άνοιχτό και έφευρετικό τους πνεύμα, η ευθύτητα αλλά και το ριζοκίνδυνο του χαρακτήρα τους, η επιχειρηματικότητα και το έμπορικό τους δαιμόνιο, η ένασχόλησή τους με τις Τέχνες και τα Γράμματα, βοήθησαν την Ελλάδα να βρει τον δρόμο της στο πρώτο τέταρτο του σκληρού εικοστού αιώνα.

Ο διασκορπισμός των Ελλήνων της Μ. Ασίας στην Ευρώπη και την Αμερική, στην Αίγυπτο και την Αυστραλία δημιούργησε κι εκεί νέες εστίες, νέες κυψέλες προκοπής, λίγο πριν και μετά την Καταστροφή, με αποτέλεσμα να γίνουν πρεσβευτές των ελληνικών παραδόσεων και του ελληνικού πολιτισμού.

Όμως ως αντιπροσφορά στη μεγάλη προσφορά των προσφύγων υπήρξε το γεγονός ότι ο Έλληνας περιορίστηκε στη δυτική ακτή του Αιγαίου, γεγονός πίο συγκλονιστικό και από την Άλωση της Πόλης. Γιατί ο Έλληνας ανά τους αιώνες ζούσε, δρούσε και δημιουργούσε και στις δύο όχθες του Αιγαίου. Η ιστορική παρουσία του ήταν δισκελής. Από το 1922 υποχρεώθηκε να στηρίζεται αποκλειστικά στον δυτικό ελληνικό χώρο με αποτέλεσμα να έχει και μία άλλης μεγάλης ιστορικής διαστάσεως συνέπεια. Άρχισε να σβήνει το όραμα της Μεγάλης Ίδεας, της μεγάλης εκείνης προοπτικής που για αιώνες θέρμαινε την ελληνική ψυχή.

Σήμερα βρίσκεται απέναντί μας ο ίδιος λαός, ο οποίος ούδέποτε απέβαλε τα χαρακτηριστικά για τα οποία τον κατηγορεί ολόκληρη η ανθρωπότητα. Η σημερινή Τουρκία, υπό την νεοοθωμανική έκδοσή της, αποτελεί αναμφισβήτητη εθνική απειλή, η οποία δεν αποκρύπτει, αντίθετα διατυμπανίζει αναιδώς τις επεκτατικές τάσεις της στο Αιγαίο, στη Θράκη, στην Κύπρο και στην Ανατολική Μεσόγειο.

Σήμερα, οι δύσκολες εποχές που ζούμε, περισσότερο από ποτέ

άλλοτε απαιτούν άναστοχασμό και όμοψυχία, επιβάλλουν να αναλογισθούμε τι είχαμε, τι χάσαμε και κυρίως γιατί τα χάσαμε. Μας καλούν να γυρίσουμε πίσω στο παρελθόν, να θυμηθούμε όλα όσα πέτυχαν οι πρόγονοί μας ενωμένοι σε ένα σώμα μία ψυχή, όταν οι συνθήκες τό επέβαλαν, και όσα έχασαν, όταν επικράτησε τό μίσος και ο δικασμός!

Σήμερα, 100 χρόνια μετά, δεν λησμονούμε και δεν θά πάψουμε να μιλάμε για τη Μικρασία. Είναι η πατρίδα των προγόνων μας, ζει μέσα μας, κουβαλάμε στις φλέβες και στις σάρκες μας λίγο από τό χώμα και τό νερό της. Μία ρίζα! Ένα πρόγονο ιερό! Μία μνήμη ιερή! Ύλη και πνεύμα που ταξιδεύει από γενιά σε γενιά, που φτάνει σε μας, στα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Είναι η Μικρασία που μάθαμε να αγαπάμε, που μας πληγώνει, που μας φρονιματίζει. Κληρονομιά ιερή! Τό μεγαλείο των σοφών της, οι γραφές των μεγάλων εκκλησιαστικών πατέρων της, τό κάλλος των πόλεων της, η δόξα του παρελθόντος της, σταλάζουν στην ψυχή μας περηφάνια, σεβασμό, ευθύνη, ευγένεια και σηματοδοτούν την πορεία μας στο μέλλον.

Ο μεγάλος Ήλιος Βενέζης σημειώνει στο βιβλίο του «Μικρά Ασία Χαίρε!»:

«...Όλα σ' έμας εδώ υπάρχουν για να θυμίζουν, είμαστε ένας λαός μνήμης. Αυτό είναι η πηγή της λύπης, της περηφάνιας μας. Λοιπόν, λέμε στην απέναντι πλευρά του Αιγαίου, αν ζητάτε να σβήσουμε την ιστορία μας, τό συναξάρι και τό μαρτυρολόγιό μας, αυτό δεν τό μπορούμε. Όμως ξέρουμε να κάνουμε κάτι άλλο τίμιο και βαθύ: Μπορούμε να μη μνησικακούμε. Γι' αυτό χωρίς να σβήσουμε την ιστορία μας, την αδελφούνη των λαών μας θά την βοηθήσουμε έτσι: Θά βάλουμε στο μερίδιό μας όλα όσα υποφέραμε τόσους αιώνες μίσους, τη λύπη μας και τον ξεριζωμό μας. Κι από την άλλη θά βάλουμε την αγάπη μας για την ειρήνη, τη συνειδηση της ανάγκης να μη βρεθούνε πιά οι λαοί μας σε πόλεμο και σε εξολοθρευμούς!..»

Όμιλία που εκφωνήθηκε την Κυριακή 18 Σεπτεμβρίου 2022 στο Ήρωο της Νέας Ιωνίας με την παρουσία Εκκλησιαστικών, Πολιτικών και Στρατιωτικών Αρχών για να τιμηθεί η Γενοκτονία των Ελλήνων της καθ' ήμάς Ανατολής.

Βιβλιοπαρουσίαση

Συλλογικός τόμος με θέμα:

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΩΝΟΪΟΥ

Κυκλοφορήθηκε από την «Έκδοτική Δημητριάδος» ο συλλογικός τόμος, υπό τον τίτλο «Έκκλησία και πανδημία του κορωνοϊού», στον οποίο δημοσιεύονται οι εισηγήσεις των μνημιαίων συνάξεων της Ήρας Μητροπόλεως Δημητριάδος του ιεραποστολικού έτους 2021-2022.

Στό εισαγωγικό του σημείωμα ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνατίος επισημαίνει ότι «κάθε δοκιμασία λειτουργεί πάντοτε με διπλό τρόπο: Άφ' ενός δοκιμάζει τα αποθέματα της άντοχής μας ως προσώπων και ως μελών της Έκκλησίας και αφετέρου, αυξάνει και εμπλουτίζει την εμπειρία μας, από την οποία θά δοθούν λύσεις σε ένδεχόμενες μελλοντικές παρόμοιες περιστάσεις. Προς αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση κινηθήκαμε ως τοπική Έκκλησία. Έντοπίσαμε, καταρχάς, τά επίπεδα της εκκλησιαστικής μας ζωής, που κυρίως δέχθηκαν τις επιπτώσεις της πανδημίας. Στη συνέχεια,

ανατέθηκε σε επιλεγμένους κληρικούς η σύνταξη και ανάπτυξη εισηγήσεων, για την παρουσίαση των συμπερασμάτων και των προτάσεων ανά ομάδα. Έτσι, παρουσιάστηκαν οκτώ εισηγήσεις σε ισάριθμες μνημιαίες Ίερατικές συνάξεις, οι οποίες περιέχονται σ' αυτόν τον τόμο».

Οι Κληρικοί, των οποίων οι εισηγήσεις δημοσιεύονται στον έν λόγω συλλογικό τόμο είναι: ο τότε Πρωτοσύγκελλος της Ίερας Μητροπόλεως Δημητριάδος, νυν Μητροπολίτης Αιτωλίας & Άκαρνανίας κ. Δαμασκηνός, οι Άρχιμανδρίτες Σεβαστιανός Ζερβός, Άμφιλόχιος Μήλιος, Καλλίνικος Γεωργακόπουλος, οι Πρωτοπρεσβύτεροι Θεόδωρος Μπατάκας, Δημήτριος Κατούνης και Χρήστος Χαχαμίδης και ο Άρχιδιάκονος Ίωήλ Ποδαρόπουλος.

Στό επίμετρο δημοσιεύεται συνέντευξη του Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ίγνατίου στην εφημερίδα «Θεσσαλία» της 3ης/10/2021.

Ο Συλλογικός τόμος διατίθεται στο βιβλιοπωλείο της Ίερας μας Μητροπόλεως «Λύχνος» (Κ. Καρτάλη 160, τηλ. 24210 32916).

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

ΣΕ ΠΛΗΡΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΓΑΛΗΝΗΣ

Σέ πλήρη λειτουργία τέθηκαν τά Σπίτια Γαλήνης τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος γιά τό νέο ἐκκλησιαστικό ἔτος. Τήν Πέμπτη 15/9, στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, ἐπί τῇ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Εὐφροσύνου τοῦ Μαγείρου, προστάτου τῶν ἐνοριακῶν μας συσσιτίων, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Στόν Ἑσπερινό συμμετεῖχαν οἱ Ἱερεῖς-ὑπεύθυνοι τῶν Σπιτιῶν Γαλήνης καί ἑκατοντάδες ἐθελοντῶν καί ἐθελοντριῶν, πού διακονοῦν στίς ἀντίστοιχες δομές. Στό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, τελέστηκε ὁ Ἀγιασμός ἐνάρξεως λειτουργίας τῶν ἐνοριακῶν συσσιτίων. Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος σημείωσε ὅτι οἱ ἐθελοντές «εἶναι ὁ πυρῆνας, οἱ ἐκφραστες, αὐτοί πού πραγματοποιοῦν τό σπουδαῖο αὐτό ἔργο γιά τούς ἐλάχιστους ἀδελφούς». Ἐξέφρασε τήν ἀγάπη καί τήν εὐγνωμοσύνη του στούς ἐθελοντές, «γιατί ἀναλαμβάνετε νά κάνετε πράξη αὐτό πού σημαίνει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Τά λόγια ἀγάπης εἶναι εὐκόλα, εἶναι δύσκολο νά κάνουμε πράξη τήν ἀγάπη. Εἶστε ἡ ἔμπρακτε παρουσία τοῦ Χριστοῦ στή ζωή τῶν ἀνθρώπων, καθῶς γίνεσθε μιμητές Χριστοῦ». Τέλος, κάλεσε καί ἄλλες ἐθελόντριες νά στελεχώσουν τά ἐνοριακά ἔργα, «γιά νά ἀποκτήσουν τήν ἐμπειρία τῆς προσφορᾶς καί τῆς θυσίας, ἐνῶ ἐπεσήμενε τήν ἀνάγκη τῆς ἐνόπτιας καί τῆς στήριξης τῶν Κληρικῶν μας, πού κάνουν μεγάλο ἀγῶνα».

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΡΟΜΥΡΙΟΥ

Στήν Ἱερά Μονή Ἀγίου Σπυρίδωνος Προμυρίου λειτούργησε (3/9) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ὅπου τέλεσε τήν εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ ἀδελφοῦ τῆς νεοσυσταθείσης Μονῆς, Παΐσιου Μοναχοῦ, παρουσία πολλῶν προσκυνητῶν. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε ἀγαθή συγγενία τή χειροτονία τοῦ π. Παΐσιου μέ τήν ἑορτή τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου, πού τιμᾶ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας: «Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος διηκόνησε κυρίως τούς νέους καί ὑποψηφίους Κληρικούς καί τόν Μοναχισμό. Τούς μέν πρώτους ἀγάπησε ὡς Διευθυντής τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἀπ' ὅπου, κατά τήν διακονία του, προήλθαν ἐκλεκτές προσωπικότητες, πού τίμησαν τήν Ἐκκλησία μέ τή ζωή καί τό ἔργο τους, καθῶς στό πρόσωπό του εἶδαν τόν ταπεινό ποιμένα, τόν ἀληθινό Ἐπίσκοπο, ἐκεῖνον πού τίμησε τήν Ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἐκεῖνος πού συνέστησε τό γνωστό Μοναστήρι τῆς Αἰγίνης καί ζωντάνεψε τή μοναστική ζωή σ' ὅλοκληρο τόν Ἑλλαδικό κῶρο. Εἶναι βέβαιο, λοιπόν, ὅτι ὁ Ἅγιος Νεκτάριος χαιρετᾶ σήμερα, γιατί ἡ Παράδοση συνεχίζεται, ἐνῶ κι ἐμεῖς νιώθουμε

εὐλογημένοι, βιώνοντας τέτοιες στιγμές, βλέποντας τά Μοναστήρια μας νά ἀνθοῦν καί νά ἐπεκτείνονται». Ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τούς ἐκπροσώπους τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης καί τοῦ Στρατοῦ, μέ τίς ἐνέργειες τῶν ὁποίων βελτιώθηκαν οἱ ὁδικές συνθῆκες, γιά τή διευκόλυνση τῆς προσέλευσης τῶν προσκυνητῶν στό Μοναστήρι, καθῶς ἐπίσης καί τόν π. Χρυσόστομο γιά τίς πολλαπλές ὑπηρεσίες του στή Μητρόπόλῃ μας. Τόνισε δέ ὅτι «περιβάλλουμε τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες μέ ἀγάπη, σεβόμενοι τήν ἐλευθερία τους καί λειτουργοῦμε προστατευτικά, ἔχοντας διαμορφώσει συνθήκες ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης». Εὐχήθηκε δέ στόν νέο Διάκονο νά εὐδοκιμήσει «μέ τήν ὑπακοή, τήν ταπείνωση, πού ὀφείλουν νά χαρακτηρίζουν τούς Μοναχούς καί τούς Κληρικούς τῆς Ἐκκλησίας μας».

ΝΕΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΑΓΙΑΣ

Ἐνας νέος Μοναχός προστέθηκε τήν Κυριακή 18/9 στό Μοναχολόγιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Παντελεήμονος Ἀγίας. Πρόκειται γιά τόν Μοναχό Φιλόθεο, κατά κόσμον Δημήτριο Μαγιάκο, μέ καταγωγή ἀπό τήν Ἀγιά, τή Ρασοφορία τοῦ ὁποίου τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, παρουσία ἐκπροσώπων ἄλλων Μονῶν καί πλήθους προσκυνητῶν. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμενε ὅτι «βιώνουμε ἀπόψε τό μυστήριο μιᾶς ἀφιέρωσης, πού προϋποθέτει ἀληθινή καί οὐσιαστική ταπείνωση, πού συνιστᾶ τό πρῶτο χαρακτηριστικό τῶν Μοναχῶν. Στό Μοναστήρι ὁ Μοναχός ἀπεκδύεται τόν ἐγωισμό του, κάθε τι πού τοῦ ἀνήκει καί πλέον ζεῖ κοινοβιακά, μοιράζεται ὅλα μέ ὄλους, χωρίς τίποτα νά τοῦ ἀνήκει. Ταυτόχρονα, βιώνει τήν ὑπακοή τῆς ἐλευθερίας, ἀφοῦ παραδίδει τό θέλημά του στό θέλημα τοῦ Θεοῦ πού ἐκφράζεται διά τοῦ Ἠγουμένου».

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τήν ἱκανοποίησή του γιά τήν πρόοδο τῆς Ἀδελφότητας: «Γνωρίζω πῶς ξεκίνησε αὐτή ἡ προσπάθεια, πῶς ἦταν τό Μοναστήρι πρὶν 23 χρόνια, καί πλέον εἶναι ἕνας φάρος πλαιωγῆς, πού φωτίζει ὅλη τήν περιοχή. Ἡ Ἀδελφότητα συνεχίζει μιᾶ παράδοση κοινοβιακή, προσελκύει ἀνθρώπους, πού ἀντιστέκονται στόν «πολιτισμό» τῆς ἀτομοκρατίας καί τοῦ ἐγωισμοῦ, δέν παρασύρονται ἀπό τή μανία τοῦ πλουτισμοῦ καί τῆς κοσμικῆς δόξας καί προσφέρουν τόν ἑαυτό τους, ὀλοκληρωτικά, στόν Χριστό καί στήν Ἐκκλησία Του».

ΜΕΤΑΚΑΤΑΣΚΗΝΩΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

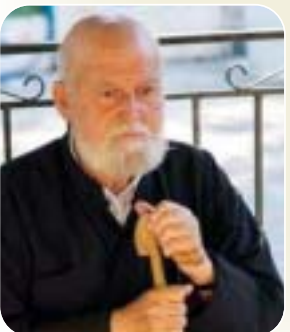
Ἐκδρομή τῶν στελεχῶν τῆς κατασκίνωσης τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου σπὴν Ἀλεξανδρούπολη πραγματοποιήθηκε στίς ἀρχές Σεπτεμβρίου. Τά στελέχη τῶν Κατασκηνώσεών μας, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο τῆς Μητρο-

πόλεώς μας Ἀρχιμ. Μάξιμο Παπαϊωάννου, φιλοξενήθηκαν στίς κατασκηνωτικές ἐγκαταστάσεις τῆς Ἱ.Μ. Ἀλεξανδρουπόλεως. Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπισκέφθηκαν ἀκόμη τό προσκύνημα τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου στή Νέα Καρβάλη, τό Πόρτο Λάγος καί τήν Ἱ.Μ. Παναγίας τοῦ Ἐβρου. Εἶχαν τήν εὐκαιρία γιά στιγμές ἐν Χριστῷ συναναστροφῆς, ἀνταλλαγῆς ἐμπειριῶν καί ἀπόψεων σέ σύγχρονα θέματα, καθώς καί σέ θέματα κατήχησης μέ τά ἀντίστοιχα στελέχη καί τοὺς ὑπευθύνους τῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἱ.Μ. Ἀλεξανδρουπόλεως. Ἀποκορύφωμα ἀποτελέσει ἡ κοινή λατρεία μέ τή Θεία Λειτουργία, ὅπου χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθιμος, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ πατρικούς λόγους.

ΕΚΔΗΜΙΕΣ ΙΕΡΕΩΝ ΜΑΣ

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, πὴν Κυριακή 18/9, σέ ἡλικία 80 ἐτῶν, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Τάτσιος, ἐπὶ σειρά ἐτῶν Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἀγριάς. Ὁ ἐκλιπὼν Ἱερεύς γεννήθηκε τό 1942 στόν Παλαμά Καρδίτσας καί ἦταν γόνος Ἱερατικῆς οἰκογένειας. Ἦταν Πτυχιούχος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Λαμίας καί ἀπόφοιτος τοῦ Τμήματος Ἱερατικῆς Ἐμπροσώσεως τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. Διάκονος καί Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε τό 1970 ἀπό τόν Μακαριστό Μητροπολίτη Δημητριάδος Ἡλία. Τοποθετήθηκε Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἀγριάς, ὅπου ὑπηρετοῦσε ὄλα τά χρόνια τῆς Ἱερατικῆς του ζωῆς, μέ μία ὀλιγόχρονη διακοπή, ὅταν μετατέθηκε στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Γεωργίου Ἀγιάς, διατελῶν, ταυτοχρόνως, Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Ἀγιάς. Τά ὄφικια τοῦ Οἰκονόμου καί τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου ἔλαβε ἀπό τόν Μακαριστό Μητροπολίτη Δημητριάδος καί μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, τά ἔτη 1989 καί 1994 ἀντιστοίχως. Κατά τή διακονία του σπὴν Ἀγριά ἐργάστηκε ἀόκως γιά τήν πνευματική καθοδήγηση τῶν ἐνοριτῶν του, ἐνῶ φρόντισε γιά τήν ἀνεγερση τῶν ἱερῶν Παραεκκλησιῶν τῆς Ὀσίας Παρασκευῆς τῆς Νέας Ἐπιβατινῆς καί τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης. Ὁ Μακαριστός π. Βασίλειος ἦταν ἐγγαμος, πατέρας ἐνός τέκνου καί παππούς μίας ἐγγονῆς. Στίς 27/10 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, σέ ἡλικία 81 ἐτῶν, ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Σταμάτιος Σταθαράκος, ἐπὶ σειρά ἐτῶν Ἐφημέριος Ἀφειτῶν. Ὁ ἐκλιπὼν Ἱερεύς γεννήθηκε στίς Ἀφειτες τό 1941 καί ἦταν ἀπόφοιτος τοῦ Μέσου Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου καί τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Βόλου. Διάκονος καί Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε τό 1975, σπὴν Ἱερά Μονή Πεντέλης, ἀπό τόν Μητροπολίτη Κεντρῶς Ἀφρικῆς κυρὸ Νικόδημο καί τοποθετήθηκε Ἐφημέριος στόν Ἱερό Ναό Τιμίου Προδρόμου Ἀφειτῶν. Τό ὄφικιο τοῦ Οἰκονόμου ἔλαβε τό 1994 ἀπό τόν τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος καί μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, ἐνῶ τό ὄφικιο τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου ἔλαβε τό 2007 ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Κερκύρας, Παξῶν & Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριο, τόν ἐξ Ἀφειτῶν καταγόμενο. Τό 2011 συνταξιοδοτήθηκε ὕστερα ἀπό μακρόχρονη ἱερατική διακονία, κατά τήν ὁποία διακρίθηκε γιά τήν ἀπλότητα καί τήν ταπεινότητα τοῦ ἤθους του, γεγονός πού τόν κατέστησε ἰδιαίτερος ἀγαπητό στούς ἐνορίτες του. Ἦταν ἐγγαμος καί ἀπέκτησε τρία τέκνα καί ἓνα ἐγγόνιο.

ΘΕΜΕΛΙΩΘΗΚΕ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

Κορυφώθηκαν, τό διήμερο 17-18/9, στόν Ἱερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Ν. Ἰωνίας οἱ ἐκδηλώσεις γιά τά 100 χρόνια ἀπό τή Μικρασιατική καταστροφή, πού διοργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος, διά τοῦ προσφυγικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας, τοῦ φορέα Πολιτισμοῦ «Μαγνήτων Κιβωτός» καί τῶν προσφυγικῶν Σωματείων τῆς Ν. Ἰωνίας. Στό ἐπίκεντρο τοῦ ἑορταστικοῦ διημέρου ἦταν ἡ μαρτυρική μορφή τοῦ Ἁγίου Ἐθνοῖερομάρτυρος Χρυσοστόμου Σμύρνης καί τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρικῶς ἀναιρεθέντων κατὰ τό Μικρασιατικό ὀλοκαῦτωμα, Κληρικῶν καί λαϊκῶν, ἑκατό χρόνια μετὰ τό μαρτύριό τους. Τό Σάββατο 17/9, τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν & Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου, συγχοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, τοὺς ὁποῖους πλαισίωσαν πολλοί Κληρικοί μας, παρουσία πλήθους λαοῦ, ἀπογόνων, ὡς ἐπὶ τῷ πλείστον, Μικρασιατῶν προσφύγων. Ἀκολούθησε μεγάλη ἐπετειακὴ ἐκδήλωση γιά τά 100 χρόνια ἀπό τή Μικρασιατική Καταστροφή, στό προαύλιο τοῦ Ναοῦ. Ἡ βραδιά ξεκίνησε μέ τήν ὁμιλία τοῦ κ. Εὐάνθη Χατζηβασιλείου, Καθηγητοῦ Ἱστορίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ ἰδρύματος τῆς Βουλῆς γιά τόν Κοινοβουλευτισμό καί τή Δημοκρατία, ὁ ὁποῖος μίλησε μέ θέμα «Τό Μικρασιατικό ζήτημα 1915-1922». Στή συνέχεια, τραγούδια τῆς Σμύρνης ἀπέδωσαν ἡ Χορωδία τοῦ Συνδέσμου Ἱεροσαλτῶν «Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης» καί ὁ Γυναικεῖος χορός «Αἱ Ἄδουσαι», μέ σολίστ τόν κ. Βασίλειο Ἀγροκόστα, καθηγητή Βυζ. Μουσικῆς καί Πρωτοψάλτη τῆς Εὐαγγελιστρίας Ν. Ἰωνίας. Ἀφηνηπῆς ἦταν ὁ Διευθυντής τοῦ Ρ/Σ «Ὁρθόδοξη Μαρτυρία» Νίκος Βαράλης. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Νεκταρίου, συνιερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἰγνατίου. Ἀκολούθησε Τρισάγιο καί κατάθεση στεφάνων στό μνημεῖο τῆς Ἐλευθερίας, στό προαύλιο τοῦ

Ναοῦ. Τό διήμερο τῶν ἐκδηλώσεων κορυφώθηκε μέ τήν τελετή Θεμελίωσης Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης καί τῶν σὺν αὐτῷ ἀναιρεθέντων κατὰ τή Μικρασιατική Καταστροφή, στή συμβολή τῶν ὁδῶν Προύσης καί Ἐφέσου στά προσφυγικά τῆς Ν. Ἰωνίας, σέ οἰκοπέδο πού δώρισε ὁ Δήμος Βόλου. Τόν Ἀγιασμό τέλεσε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνατίος. Ὁ Προϊστάμενος τῆς Εὐαγγελιστρίας καί ψυχῆ τῶν ἐκδηλώσεων Ἀρχιμ. Ἀμφιλόχιος Μήλτος ἀναφέρθηκε στό ὄνειρο τῶν προσφύγων, ἐπὶ σειρά ἐτῶν, νά ἀνεγείρουν Ναό γιά τοὺς Μάρτυρες τοῦ Μικρασιατικοῦ Ὀλοκαυτώματος καί στούς ἄγῶνες πού ἀπαιτήθηκαν γιά νά φθάσει ἡ ὥρα τό ὄνειρο νά ἀρχίσει νά ὑλοποιεῖται. Εὐχαρίστησε τόν Δήμαρχο Βόλου Ἀχιλλέα Μπέο γιά τήν προσωπική του συμβολή σπὴν ἐξεύρεση καί παραχώρηση τοῦ οἰκοπέδου καί εὐχήθηκε σύντομα ὁ Ναός νά ἀνεγερθεῖ καί νά τελεστοῦν καί τά Ἐγκαίνια του. Ἀπό τή μεριά του, ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἰγνατίος ἐξήρε τόν ἄγωνα τοῦ π. Ἀμφιλοχίου, τόν ὁποῖο χαρακτήρισε «τὴν καρδιά ὄλων τῶν προσπαθειῶν, παιδί τῆς Ν. Ἰωνίας, πού ὁ Ἅγιος τόν ἄκουσε καί ὑλοποιεῖ σήμερα τό ὄνειρό του».

ΠΑΝΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 39ο • Ἀρ. Φύλλου 498-500 • Οκτώβριος-Δεκέμβριος 2022

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνατίος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου
Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενακῆς
Υπεύθυνος κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου

Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη
Ἐκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ

Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΣΤΟ ΝΕΑΝΙΚΟ ΕΡΓΟ

Τό έναρκτήριο Συνέδριο Κατηχητών, μέ τήν εὐκαιρία τῆς νέας ἐκκλησιαστικῆς χρονιάς, πραγματοποιήθηκε, τήν Κυριακή 25/9, μέ μεγάλη ἐπιτυχία, στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, μέ τή συμμετοχή ἄνω τῶν 150 στελεχῶν τοῦ νεανικοῦ ἔργου. Μετά τόν Ἁγιασμό, πού τέλεσε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνατίος, ἀκολούθησε ἡ εἰσήγηση τοῦ Πρωτ. Θεμιστοκλῆ Μουρτζανού, Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν & Διαποντίων Νήσων, μέ θέμα «Γιά ἕνα νέο ξεκίνημα στή διακονία τῆς νεότητος». Στή συνέχεια, ὁ Ἀρχιμ. Ἰωαννίκιος Ζαμπέλης, Ἐπεύθυνος Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος & Ἰθάκης, μίλησε μέ θέμα «Τό δικό μας χρέος γιά μία καί ἄνθρωπον καρποφόρα ἐπανεκκίνηση». Τήν τελευταία εἰσήγηση ἔκανε ἡ Νηπιαγωγός κ. Θεοδώρα Σαμπαζιώτου, μέ θέμα «Τό παιχνίδι στό κατηχητικό σχολεῖο». Μετά τή συζήτηση ἐπὶ τῶν εἰσηγήσεων, παρουσιάσθηκαν τό πρόγραμμα τοῦ ἐπίσιου Σεμιναρίου Κατήχησης ἀπό τόν Πρωτ. Κωνσταντῖνο Φλάκη καί τό πρόγραμμα τοῦ ἐπιδοτούμενου φροντιστηρίου κατηχητῶν, ἀπό τήν ὑπεύθυνη κ. Αἰκατερίνη Παλάσκα, νηπιαγωγό. Τό Συνέδριο ὁλοκληρώθηκε μέ τήν καταληκτική προσλαλιά τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τή χαρά του γιά τήν ἀνανέωση τοῦ δυναμικοῦ τῶν στελεχῶν νεότητος καί ζήτησε νά ἔχουν ἐμπιστοσύνη στό θέλημα τοῦ Θεοῦ: «Κάνουμε μία πολύ καλή ἀρχή. Νά ἐργασεῖτε μέ ἐνθουσιασμό, μέ τή συνείδηση ὅτι μετέχετε στό ἔργο τοῦ Χριστοῦ. Αὐτός σᾶς καλεῖ νά γίνετε συνεργοί Του. Τί ἄλλο πῶς σημαντικό ἀξίζει, ἄραγε, νά πράξει κάποιος στήν ἐποχή μας; Ποῖο μπορεῖ νά εἶναι μεγαλύτερο δῶρο; Τούς δίνουμε τήν ἴδια

τή ζωή, πού εἶναι ὁ Χριστός μας. Αὐτόν ἔχουμε καί Αὐτόν προσφέρουμε, ἀρκεῖ νά εἶναι καί προσωπική μας ζωή καί ἐμπειρία». Ἀκολούθησε ἡ Χειροθεσία τῶν νέων κατηχητῶν καί ἡ ἐπίδοση τῶν διορισμῶν καί τῶν βεβαιώσεων παρακολούθησης στούς Ἐπεύθυνους Νεότητος καί στούς Κατηχητές ἀπό τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνατίο.

Ἡ Ἐνθρόνιση τοῦ Ἡγουμένου Στήν Μονή Ἁγίου Πανταλεήμονος Ἁγίας

Στήν κατάμεστη ἀπό προσκυνητές Ἱερά Μονή Ἁγίου Παντελεήμονος Ἁγίας πραγματοποιήθηκε (15/10) ἡ ἐνθρόνιση τοῦ νέου Ἡγουμένου Ἀρχιμ. Νικοδήμου Ἀγαθονίκου. Στήν τελετή τῆς ἐνθρόνισις προεξῆρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, τόν ὁποῖο πλαισίωσαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνός, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὀλβίας κ. Ἐπιφάνιος, ἀντιπροσωπεῖς Ἱερῶν Μονῶν, πλῆθος Κληρικῶν καί ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβ. κ. Ἰγνατίος ἀναφέρθηκε στόν θεμελιωτή τῆς Ἀδελφότητος, τόν π. Αἰμιλιανό, «πού ὑπῆρξε ὑπόδειγμα γιά ὅλους». Ζήτησε ἀπό τόν νέο Ἡγούμενο νά διαφυλάξει τήν ἐνότητα, «διότι ὁ διάβολος θά προσπαθήσει νά διασπάσει, νά διχάσει, νά χωρίσει. Μείναι πιστός στήν ἀγάπη τῆς Ἁγίας Τριάδος, γιά νά σφυρηλατεῖτε τήν ἐνότητα, μέ τό ἦθος καί τίς χάρες μέ τίς ὁποῖες σᾶς

κόσμησε ὁ Θεός. Προστατίδια σας καί ὑπόδειγμα καθαρότητος θά ἔχετε τήν Παναγία μας, σέ μία ἐποχή πού περισσεύουν τά παραδείγματα πού μᾶς πονοῦν, βλέποντας τόν ἄνθρωπο νά κάνει τήν ἀνθρωπιά του. Ὁ Μοναχισμός καλεῖται νά δώσει τήν δική του μαρτυρία, γιά νά ἀποδείξει ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἴμαστε πλασμένοι γιά νά σεβόμαστε ὁ ἕνας τόν ἄλλον, ὡς ζωντανές εἰκόνες τοῦ Θεοῦ. Θά διακονήσετε τόν κοινοβιακό βίο, στόν ὁποῖο δέν λείπει τίποτα ἀπό τούς Μοναχοῦς, ἐνῶ βιώνουν τήν ἀκτιμωσύνη. Νά εἶστε ἐλεήμονες στίς ἀνθρώπινες ψυχές, ἐκφραστῆς τοῦ Θεοῦ ἐλέους, ἀποφεύγοντας τίς κρίσεις πού πονοῦν καί ἀπομακρύνουν τούς ἀνθρώπους». Τόν νέο Ἡγούμενο προσφώνησε καί ὁ τέως Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεώς μας, Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος ὁμολόγησε ὅτι στό πρόσωπο τοῦ νέου Ἡγουμένου ἐξ ἀρχῆς ἀναπαύθηκε «σέ μία πνευματική σχέση ἀγάπης, ἀδελφότητος καί φιλίας. Διέγνωσα τήν εὐλικρίνεια καί τήν ἐντιμότητα στίς σκέψεις καί στίς πράξεις. Εἶδα ἕναν ταπεινό ἐργάτη τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖο μέ τίς ταπεινές μου δυνάμεις προστάτευσα καί ἐνίσχυσα. Ἐνωτίστικα τίς ἀγωνίες τῆς ἀδελφότητος, τίς προσπάθειες νά στερεωθεῖ σ' αὐτόν τόν τόπο, ἐνῶ θαύμασα τή ἀγάπη καί τήν δύναμη τοῦ π. Νικοδήμου, κατά τή μακρά περίοδο τῆς σκληρῆς δοκιμᾶς τοῦ π. Αἰμιλιανού». Διαβεβαίωσε δέ τόν νέο Ἡγούμενο ὅτι θά προσεύχεται πάντοτε γιά τόν ἴδιο καί τήν ἀδελφότητα, ἀναπολώντας τίς ὁμορφες στιγμές τῆς ἀγλαόκαρπης συνεργασίας τους.

Ἐναρξη λειτουργίας τοῦ τομέα ποιμαντικῆς ἱεροπαίδων καί ἀναγνώστῶν

Τή λειτουργία του γιά τό νέο Ἐκκλησιαστικό ἔτος ξεκίνησε τήν Κυριακή 16/10 ὁ Τομέας Ποιμαντικῆς τῶν Ἱεροπαίδων καί Ἀναγνώστῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ὑπεύθυνος τοῦ ὁποῖου εἶναι ὁ Ἀρχιδιάκονος π. Ἰωήλ Ποδαρόπουλος. Τόν Ἁγιασμό τέλεσε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνατίος, στό Πν. Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου Ἁγίου Νεκταρίου Βόλου. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε τά μέλη τοῦ Τομέως «ἐλπίδα γιά τήν Τοπική μας Ἐκκλησία». Ζήτησε νά συνεχίσουν μέ τόν ἴδιο ζῆλο, χωρίς αὐτό νά σημαίνει ὅτι ὅλοι θά γίνουν Κληρικοί, ὅμως «ὅσα διδαχθεῖτε ἐδῶ, θά εἶναι ἐφόδια στήν οἰκογενειακή σας ζωή, στόν ἐργασιακό σας κῶρο, σέ κάθε δραστηριότητά σας. Αὐτά τά ἐφόδια θά ὀδηγοῦν στήν αἰωνιότητα. Ὅ,τι κάνουμε στή γῆ εἶναι ἐφήμερο καί ἔρχεται ἡ στιγμή πού παύει νά ὑπάρχει. Ἐνα πράγμα δέν παύει ποτέ, ἡ κληρονομιά πού θά μᾶς συνοδεύει στόν οὐρανό, δέν θά εἶναι ὑλική, ἀλλά πνευματική, ἡ προίκα τῆς ψυχῆς μας γιά τήν αἰωνιότητα. Ὅσοι ἀποφασίσετε νά ἱερωθεῖτε, θά ἔχετε καταλλήλως προετοιμαστῆ, γιατί ἡ ἱερωσύνη δέν εἶναι εὐκόλη. Εἶναι χάρισμα νά μπορεῖ κανεῖς νά κρατήσει ζωντανή τή Λατρεία, νά διδάξει λόγο Θεοῦ, νά ὑπηρετήσει τούς ἀνθρώπους καί νά τούς σώσει, καί ἐπιτελέσει τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ σέ ἕναν κόσμο ἀπαιτητικό».

Ἐορτάσμος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στον Ἄλμυρο

Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐορτάστηκε πανδήμως καί στόν ὁμώνυμο Ἱερό Ναό τοῦ Ἄλμυροῦ. Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, παρουσία πλήθους λαοῦ. Στή διάρκεια τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σέ Ἀναγνώστη τόν Μαθητή τῆς Β' Λυκείου Δημήτριο Τσαντίδη καί ἀναφέρθηκε στό συστηματικό ἔργο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας στόν τομέα τῆς Ποιμαντικῆς τῶν Ἀναγνώστῶν καί τῶν Ἱεροπαίδων. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τελέστηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνοῦ, ὁ ὁποῖος, κατ' ἐντολήν τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας, προεχείρησε σέ Πρωτοπρεσβύτερο τόν Προϊστάμενο τοῦ Ναοῦ π. Χρῆστο Μπούνη.

ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΤΩΝ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ ΜΑΣ

Τή μνήμη του Προστάτου του Όσιου Ίωάννου του Κουκουζέλου τίμησε (16/10) ο Ίεροψαλτικός κόσμος της Τοπικής μας Εκκλησίας, ήτοι ο όμώνυμος Σύνδεσμος Ίεροψαλτών και η Σχολή Βυζ. Μουσικής της Μητροπόλεως μας. Ο έορτασμός πραγματοποιήθηκε στον Μητροπολιτικό Ίερό Ναό Αγίου Νικολάου Βόλου, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ίγνατίου. Τά ιερά Ύναλoγία πλαισίωσε πλήθος Ίεροψαλτών, υπό την διεύθυνση του Πρωτοψάλτου κ. Εύσταθίου Γραμμένου και του Λαμπραδρίου κ. Εύθυμίου Παπαγεωργίου. Παρέστησαν δέ, πλήθος Ίεροψαλτών μας και οί μαθητές της Σχολής. Στο τέλος του Έσπερινού τελέστηκε ο Άγιασμός της επίσημης έναρξης της νέας χρονιάς στην Σχολή Βυζ. Μουσικής, στο τέλος του οποίου και η αιρετική απύθυνε ο Πρόεδρος του Σύνδεσμου Ίεροψαλτών Πρωτοψάλτης κ. Δημήτριος Χατζηγεωργίου. Άμέσως μετά, ύστερα από απόφαση του Σύνδεσμου, ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνάτιος απένευσε τιμητικές διακρίσεις σε τρεις παλαίμαχους Ίεροψάλτες, πού κόσμησαν τά ιερά Ύναλoγία, επί σειρά ετών, ως αναγνώριση γιά την καρποφόρα διακονία τους. Πρόκειται γιά τούς κ.κ. Δημήτριο Εύσταθίου, Γεώργιο Καραλή και Κωνσταντίνο Κομισόπουλο. Στή συνέχεια, και η αιρετική απύθυνε ο Διευθυντής της Σχολής Βύζ. Μουσικής Άρχιμ. Ύπιφάνιος Οικονόμου. Άκολούθησε ή πατρική προσλαλία του Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ίγνατίου, ο οποίος χαρακτήρισε τόν φετινό έορτασμό «πανδαισία ενόπτιος, Θείας Λατρείας και χαράς γιά τή διατήρηση της μακράς παράδοσης της Τοπικής μας Εκκλησίας». Ευχαρίστησε τόν Σύνδεσμο γιά τό έργο του και συνεκάρη τούς τιμηθέντες Ίεροψάλτες, ένθυμούμενος τής Λειτουργικής έμπειρίας πού βίωσε μαζί τους. Ο κ. Ίγνάτιος ζήτησε την ένίσχυση του χορού των Ίεροψαλτών και μεγαλύτερη έμφαση στή σπουδή και των παραδοσιακών μας τραγουδιών. Άκολούθως, ευχαρίστησε τόν Διευθυντή της Σχολής, ο οποίος, από κοινού μέ τούς συνεργάτες του Δασκάλου, συνεχίζει την παράδοση της Σχολής, πού παρέλαβε από τόν προκατόχο και δάσκαλό του Μιχάλη Μελέτη. Τόνισε δέ τόν άγώνα πού όλοι διεξήγαγαν γιά νά κρατήσουν ζωντανή τή Σχολή, κατά τή διετή δοκιμασία της πανδημίας, άγώνα πού απέβη επιτυχής. Τόνισε, μάλιστα ότι «ή Σχολή μας έχει μέλλον, έλκει τούς ανθρώπους νά σπουδάσουν την ιερή Ψαλτική Τέχνη και παράλληλα νά μνηθούν στην Λατρεία της Εκκλησίας μας, νά σπουδάσουν την αυθεντική Έλληνική γλώσσα και τό θεολογικό νόημα των ύμνων». Άκολούθησε ή άπονομή των Πτυχίων Ίεροψαλτών, Πτυχίων και Διπλωμάτων Βυζ. Μουσικής στους περσιούς άποφοιτήσαντες, ως έξης: Πτυχίο Ίεροψάλτου έλαβαν: Ζωή Στέλλου και Άναστάσιος Ψιώτας, Πτυχίο Βυζαντινής-Έκκλησιαστικής Μουσικής έλαβαν: Ήλίας Άποστόλου, Μιχαήλ Βαγενάς-Νάνος, Δημήτριος Γεωργακόπουλος, Νικόλαος Ματσάγγος και Κωνσταντίνος Χαραμής. Δίπλωμα Βυζαντινής-Έκκλησιαστικής Μουσικής έλαβαν: Λεμονιά Άπόχα, μέ Βραβείο έξαιρετικής έπίδοσης, επ' όνόματι του άειμνήστου Πρωτοψάλτου Μιχάλη Μελέτη, Δημήτριος Καλλίκας, Περικλής Κερμελίδης και Νεκτάριος Μακρής, μέ Βραβείο έξαιρετικής έπίδοσης, επ' όνόματι του άειμνήστου Πρωτοψάλτου Τρύφωνος Γερόπουλου.

ΠΑΝΔΗΜΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Τή μνήμη του Μεγαλομάρτυρος Αγίου Δημητρίου του Μυροβλύτου τίμησε μεγαλοπρεπώς ή Τοπική Εκκλησία της Δημητριάδος τό δίημερο 25-26/10. Ύπίκεντρο του έορτασμού ήταν ο φερώνυμος Ίερός Ναός του Βόλου, όπου την παραμονή της έορτής τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Αιτωλίας & Άκαρνανίας κ. Δαμασκηνού, παρουσία πολλών κληρικών μας και πλήθους εύλαβούς λαού. Κατά τή διάρκεια του Έσπερινού, τόν νέο Ίεράρχη προσφώνησε ο Προϊστάμενος του Ναού Άρχιμ. Ίγνάτιος Άναγνωστόπουλος, ο οποίος αναφέρθηκε στα χρόνια της πρωτοσυγκελλίας του, κατά τά οποία αναπτύχθηκαν, μεταξύ τους, ιδιαίτεροι πνευματικοί δεσμοί, όπως και μέ την ένορία του Αγίου Δημητρίου.

Ο π. Ίγνάτιος, εκ μέρους της ένορίας, ενεχείρησε στον νέο Ίεράρχη μία Ποιμαντορική Ράβδο, ζητώντας τής εύχες και τής προσευχής του γιά τόν κληρο και τόν λαό της ένορίας του. Άπό την πλευρά του, ο κ. Δαμασκηνός ευχαρίστησε γιά τήν έκφραση άγάπης της ένορίας και διαβεβαίωσε γιά τήν

άγάπη και τό ενδιαφέρον μέ τά όποια θά τήν περιβάλλει, προαναγγέλλοντας τήν άδελφοποίησή της μέ τήν αντίστοιχη ένορία του Άγρινίου. Άνήμερα της έορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ίγνατίου, μέ τή συμμετοχή μεγάλου πλήθους προσκυνητών. Στήν όμιλία του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο ζήτημα του διωγμού, παρατηρώντας ότι «και σήμερα στην πατρίδα μας υπάρχουν εκείνοι πού άρνούνται τήν κατήχηση των νέων, δέν θέλουν τά παιδιά μας νά γνωρίσουν τόν Χριστό, γιά νά είναι έλεύθερα. Δέν θέλουν οί νέοι μας νά έμπιστευθούν τήν Εκκλησία, γιά νά είναι θύματα όσων νομίζουν ότι δικαιούνται νά άμαυρώνουν νεανικά σώματα και ψυχές. Αυτό συμβαίνει, όταν λείπει ο Θεός από τήν ανθρώπινη ψυχή. Τότε ο άνθρωπος άποκτώνεται, γιά τήν δέν υπολογίζει τίποτα άλλο παρά τήν εύχαριστήσή του και καταπατά κάθε ίχνος ανθρώπινης άξιοπρέπειας. Χρειαζόμαστε επανευαγγελισμό στην πατρίδα μας, οί γονείς νά έμπιστευθείτε τά παιδιά σας στην Εκκλησία, γιά τήν δέν υπάρχει άλλος χώρος έμπιστοσύνης και άγάπης γιά τά παιδιά από τήν Εκκλησία».

ΟΙ ΙΕΡΟΠΑΙΔΕΣ ΤΙΜΗΣΑΝ ΤΟΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟ ΝΕΣΤΟΡΑ

Μέ τή συμμετοχή Άναγνωστών και Ίεροπαίδων αλλά και πλήθους κόσμου τιμήθηκε κατά τή διάρκεια του Μεθεορτίου Έσπερινού, στον Ίερό Ναό Αγίου Δημητρίου Βόλου, ή μνήμη του Αγίου Νέστορος, Προστάτου της χορείας των παιδιών, πού διακονούν στο ιερό Βήμα. Στόν Έσπερινό χοροστάτησε ο Σεβ. Αιτωλίας & Άκαρνανίας κ. Δαμασκηνός, ο οποίος ανέφερε ότι στα πρόσωπα αυτών των παιδιών, πού διακονούν

στο ιερό Βήμα πλησίον του Ύπισκόπου, των ιερέων και των διακόνων, βλέπουμε τούς αύριανούς διαδόχους μας. Ύπαίνεσε τούς γονείς πού έμπιστεύονται τά παιδιά στην Εκκλησία, τούς ιερείς πού τά συνόδευσαν, τόν προϊστάμενο του Ίερού Ναού Άρχιμ. Ίγνάτιο Άναγνωστόπουλο γιά τήν οργάνωση της πανηγύρεως και τόν Ύπεύθυνο του Τομέα Ποιμαντικής Άναγνωστών και Ίεροπαίδων π. Ίωήλ Ποδαρόπουλο. Ύπίσης, ευχαρίστησε τήν φιλαρμονική του Ί.Ν. Άγ. Γεωργίου Λαρίσης, υπό τή διεύθυνση του Άρχιμ. Νικηφόρου Κοτογιάννη, Γέν. Άρχιερατικού Ύπιτρόπου της Ίεράς Μητροπόλεως Λαρίσης, πού τά τελευταία χρόνια προσδίδουν ιδιαίτερη λαμπρότητα στή λιτανεία.

ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Τή μνήμη του Ἁγίου Νεκταρίου, Ἐπισκόπου Πενταπόλεως, τοῦ Θαυματουργοῦ, ἐόρτασε ἱεροπρεπῶς καί φέτος ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία. Ἐπίκεντρο τοῦ εορτασμοῦ ἦταν ὁ Ἱερός Ναός Ἁγίου Νεκταρίου Ν. Ἰωνίας, ὅπου πῖν παραμονή τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Στὴν ὁμιλία του ἀναφέρθηκε στὸν βίο τοῦ καταγόμενου ἀπὸ τὴν Σηλυβρία Ἁγίου Νεκταρίου καί στά στοιχεῖα ἐκεῖνα τοῦ πολιτισμοῦ

τῶν Μικρασιατῶν, πού μετέφεραν στή Μητροπολιτική Ἑλλάδα μετὰ τὴν καταστροφή. «Τό πρῶτο ἦταν ἡ Ὁρθόδοξη πίστη, πού παρέλαβαν ἀπὸ τοὺς Καπαδόκες Πατέρες, πού πότισαν μέ τό αἷμα τους οἱ Μάρ-

τυρες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, πού διέσωσε τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο. Τό δεύτερο ἦταν ἡ αἴσθηση τῆς κοινότητας, πού συγκροτοῦνταν γύρω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καί τὴν πίστη...». Ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε γιὰ τὸν ὀσασκό βίο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, ἀλλά καί γιὰ τὸν φθόνο τῶν ἀνθρώπων πού βίωσε κατὰ τὴ διακονία του στὴν Ἀλεξάνδρεια. Τέλος, μίλησε γιὰ τὸν κίνδυνο ἀπώλειας, στὴν ἐποχή μας, τοῦ μεγάλου θησαυροῦ μας, τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως καί στὴν περιφρόνηση πού ὑφίσταται ἀπὸ πρόσωπα τοῦ Κοινοβουλίου, πού ἐγκαλοῦν τὴν Ἐκκλησία γιὰ προσηλυτισμό, ἀλλά καί τὸν κίνδυνο ἀπώλειας τῆς αἴσθησης τῆς κοινότητας, καθὼς τείνει νὰ ἐπικρατήσει ὁ ἀτομισμός. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος λειτούργησε στὴν Ἱερά Μονὴ Παναγίας Ἄνω Ξενιάς, τιμώντας τὰ ὀνομασπύρια τοῦ Ἱγουμενοῦ τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. Νεκταρίου Ὑφαντίδη. Τέλος, προχείρισε σέ Ἀρχιμανδρίτη τὸν ἀδελφό τῆς Μονῆς π. Μάξιμο, ἐξαίροντας τὴν ταπεινὴ διάθεση τῆς διακονίας πού τὸν διακρίνει, τὴν ἐργατικότητα καί τὴν ἀφοσίωσή του στό ἔργο τῆς Μονῆς.

ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ

Στὴ Γερμανία καί ἐν μέσῳ τῶν ὁμογενῶν ἀδελφῶν μας βρέθηκε τό διήμερο 29-30/11 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γερμανίας κ. Αὐγουστίνου, προκειμένου νὰ προεξάρχει τῆς Ἱερᾶς Πανηγύρεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, στό Ντίσελντορφ, πρωτεύουσα τοῦ κρατιδίου τῆς Βορείου Ρηνανίας-Βεστφαλίας. Ὁ Σεβασμιώτατος, πῖν παραμονή τῆς ἐορτῆς, χοροστάτισε στὸν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος στό Ντίσελντορφ κ. Βασιλείου Κοΐνη, πλήθους Ἱερέων, τῶν προέδρων τῶν ὁμογενειακῶν σωματείων καί πλήθους Ἑλλήνων ὁμογενῶν. Τόν κ. Ἰγνατίο προσφώνησε, μέ θερμότητα καί συγκίνηση, ὁ Προϊστάμενος τῆς ἐνορίας καί Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τοῦ κρατιδίου Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Θεοφάνης Λάππας, ὁ ὁποῖος πρό εικοσαετίας δέχθηκε πῖν ἱερωσύνη ἀπὸ τὸν Ποιμενάρχη μας, γι' αὐτό μέ εὐγνωμοσύνη ἀνεμνήσθη τῶν ἐμπειριῶν πού βίωσε κοντά του, στό ἀρχικό διάστημα τῆς ἱερωσύνης του. Ἀπὸ τὴ μεριά του, ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὴν ἐκπλήρωση ἑνὸς χρέους, καθότι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκκερεμοῦσε ἡ ἐπίσκεψή του στὴν πόλη καί στὴν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καί ἐξέφρασε πῖν ἐκτίμηση, πῖν ἀγάπη καί τὸν σεβασμό του πρὸς τὸν Μητροπολίτη Γερμανίας κ. Αὐγουστίνου, στό πρόσωπο τοῦ ὁποῖου διέκρινε πάντα «τὴ σοφία, τὴ σύνεση, πῖν ἀγάπη γιὰ τό ποιμνίό του καί κυρίως τὸν θαυμαστό τρόπο μέ τὸν ὁποῖο διακονεῖ τό πλήρωμα μιᾶς Μητροπόλεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου». Ὁ κ. Ἰγνατίος ἐπαίνεσε τὸν π. Θεοφάνη γιὰ τό ἔργο του στὴν ἐνορία, γιὰ τὸν Ναό, τὸν ὁποῖο οἰκοδόμησε, ἕνα δῶρο ἀγάπης πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς ἐνοριῆτες του. Ἐστρεψε δέ τὸν νοῦ ὅλων στό Φανάρι, ὅπου ἐορτάζεται ἡ Θρονική ἐορτὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, «στὴν Πόλη τῶν πόλεων, ἐκεῖ ὅπου σκιρτᾷ ἡ καρδιά μας». Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος προεξήρχε τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων τῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων τοῦ Μητροπολίτου Γερμανίας, Θεοφιλεστάτων Ἀριανζοῦ κ. Βαρθολομαίου καί Ἀργυρουπόλεως κ. Ἀμβροσίου, παρουσία καί πάλι μεγάλου πλήθους προσκυνητῶν. Εὐχαρίστησε τοὺς δύο Ἐπισκόπους γιὰ τὴ συλλειτουργία, ἐκτίμησε τό ἔργο καί τὴν προσφορά τους στὴν Μητρόπολη Γερμανίας καί εὐχαρίστησε τὸν π. Θεοφάνη γιὰ τὴν τιμὴ τῆς προσκλήσεως. Στό κήρυγμά του ἀναφέρθηκε στὴς Θεῖες ἐμπειρίες πού ἔζησε ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας, ὁ ὁποῖος, ὡς Μαθητὴς τοῦ Κυρίου, τὸν ἀκολούθησε σέ ὅλους τοὺς σταθμούς τῆς ἐπί γῆς ζωῆς Του, πρὶν ὁ ἴδιος καταλήξει στό Μαρτύριο γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε πὼς πῖν ἴδια ἐμπειρία ζοῦμε κι ἐμεῖς σέ κάθε Θεῖα Λειτουργία, ὅπου βλέπουμε τὸν Χριστό νὰ γεννιέται, νὰ εὐαγγελίζεται τὸν λόγο τῆς σωτηρίας, νὰ παραθέτει, διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό Δεῖπνο τῆς Εὐχαριστίας. Εὐχαρίστησε, τέλος, γιὰ τὴν χαρὰ

τοῦ συνεορτασμοῦ καί τῆς συλλειτουργίας, ἐκζητώντας τίς προσευκῆς ὅλων. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Ἐπίσκοπος Ἀριανζοῦ μετέφερε στὸν Σεβασμιώτατο τίς θερμῆς εὐχαριστίες τοῦ Μητροπολίτου Γερμανίας κ. Αὐγουστίνου γιὰ τὴν παρουσία του στὴν πανήγυρη καί ἐπὶ πλέον γιὰ τὴν πολυσήμαντη βοήθειά του στὴ μεγάλη αὐτὴ Εὐρωπαϊκὴ Μητρόπολη, στὴν ὁποία διακονοῦν Κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ἀποσπασμένοι στὴ Γερμανία, γιὰ τὴν κάλυψη τῶν πνευματικῶν καί λειτουργικῶν ἀναγκῶν τῶν Ἑλλήνων ὁμογενῶν.

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ Ο ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΜΕΝΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝΙΤΗΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΝΑΟΥ

Στὸν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου λειτούργησε (20/11) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, παρουσία πλήθους πιστῶν. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ἐγκαίνιασε τὸν ὀλικῶς ἀνακαινισθέντα γυναικωνίτη τοῦ Ναοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε ὑποστῆ ἐκτεταμένες φθορῆς καί καταστροφές, πού προκάλεσαν ἡ φθορὰ τοῦ χρόνου καί ἡ ὑγρασία. Οἱ ἐργασίες οἱ ὁποῖες πραγματοποιήθηκαν, κατὰ τό τελευταῖο τρίμηνο, ἦταν ἡ συντήρηση, ἀποκατάσταση, ὁ καθαρισμός τῶν ἀγιογραφιῶν καί ἡ ἐπαναδιογράφησή τους, ὅπου εἶχαν ὀλικῶς καταστραφῆ, ὁ καθαρισμός τῶν μαρμάρινων ἐπιφανειῶν καί τοῦ ὑπέροχου μωσαϊκοῦ, ἡ συντήρηση καί στεγανοποίηση τῶν μεταλλικῶν παραθύρων, ἡ συντήρηση καί ἀποκατάσταση τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ναοῦ, πού βρίσκεται στό βάθος τοῦ γυναικωνίτου, ἡ τοποθέτηση νέων ξυλόγλυπτων καθισμάτων, ἡ συντήρηση, ἀποκατάσταση καί ὁ ἐλαιοχρωματισμός τοῦ κλιμακοστασίου. Ἀπὸ τὴ μεριά του, ὁ Σεβασμιώτατος κ.

Ἰγνατίος εὐχαρίστησε τὰ στελέχη τοῦ Ναοῦ, τοὺς θελοντές καί ὄλους ὅσοι συνέβαλαν στὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ἔργου, τονίζοντας ὅτι «πολλές φορές εἶναι δυσκολότερη ἡ συντήρηση ἀπὸ τὴν ἀνοικοδόμηση ἑνὸς Ναοῦ». Εὐχίσθηκε γρηγόρα νὰ ξεκινήσουν οἱ ἐργασίες καί στὸν ὑπόγειο κῶρο τοῦ Ναοῦ, ὅπου στεγάζεται τό Πν. Κέντρο «Κατακόμβη», «ἕνα ἔργο κοστοβόρο, ἀλλά θεμελιακοῦ χαρακτῆρα γιὰ τὴν ἱστορικὴ συνέχεια τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ. Εἶναι χρέος μας νὰ προλάβουμε, γιὰ νὰ μὴν δυσκολεῖται περαιτέρω ἡ κατάσταση στό μέλλον». Ἀκολούθως, ὁ Σεβασμιώτατος ἀνῆλθε στὸν γυναικωνίτη καί ἀγίασε τὸν ἀνακαινισμένο κῶρο, πού ἀποδόθηκε πλέον στὴν κοινὴ Λατρεία τοῦ Θεοῦ.

Ο ΒΟΛΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΕ ΤΟΝ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΛΑΟ

Ἱεροπρεπῶς καί μεγαλοπρεπῶς ἐόρτασε τόν Πολιούχο καί Προστάτη τῆς Ἁγιο Νικόλαο ἡ πόλη τοῦ Βόλου, μέ ἐπίκεντρο τό ὁμώνυμο ἱστορικό καί περικαλλή Μητροπολιτικό τῆς Ναό. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνός, συγχχοροστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ναυπάκτου & Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου καί Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, ἐνῶ συμμετείχαν ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν καί Λιμενικῶν Ἀρχῶν καί πλήθος εὐλαβῶν Χριστιανῶν. Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος καλωσόρισε μέ θερμότητα τούς δύο προσκεκλημένους Ἱεράρχες καί ἀναφέρθηκε σπὴν προσωπικότητα καί στό ἔργο τοῦ καθενός, ἐνῶ ἰδιαίτερος στάθηκε στόν μέχρι πρότινος Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος κ. Δαμασκηνό, ὁ ὁποῖος τυγχάνει πνευματικό του ἀνάστημα. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Μητροπολίτης Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στόν βίο τοῦ τιμωμένου Ἀγίου τῶν θαλασσῶν καί προστάτου τῶν Ναυτικῶν, ἐνῶ ἐξῆρε τίς θεοειδεῖς ἀρετές του. Ἐξῆρε ἰδιαίτερος τήν ἀρετή τῆς πραότητος, πού χαρακτηρίζει τόν Ἁγιο Νικόλαο, ἐπισημαίνοντας ὅτι «τό ἀπολυτικό ὄνομαί τόν Ἁγιο «εἰκόνα πραότητος». Ὅχι ἀπλῶς πράο, ἀλλά στυλογραφία καί καθρέφτη τῆς πραότητος. Ἄν ἡ πραότητα ἦταν κάτι χειροπιαστό, ἄν ἦταν δυνατόν νά προσωποποιηθεῖ, ἄν κάποιος θά ἤθελε νά κατανοήσει μέ τίς αἰσθήσεις τοῦ σώματος τί εἶναι ἡ πραότητα, θά ἀρκοῦσε, μᾶς λέει τό ἀπολυτικό, νά ἀντικρίσει τόν Ἁγιο Νικόλαο... Παρά ταῦτα, δέν φοβόταν ὁ πράος Ἁγιος τήν κοσμική ἐξουσία, δέν ἐδείλαζε μπροστά στούς ἰσχυρούς, ὅταν διέβλεπε τό ἄδικο. Περισσότερο δέ ἀκόμα, γινόταν τολμηρός καί ἄφοβος ὡσάν λέων, ὅταν προσβαλλόταν ὅχι τό δίκιο ἑνός ἀνθρώπου, ἀλλά ἡ Θεῖα Ἀλήθεια καί τό Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ...». Ἀναφερόμενος δέ στόν μεγάλο σύνδεσμο τοῦ λαοῦ μας μέ τόν Ἁγιο Νικόλαο παρατήρησε ὅτι «ὁ Ἁγιος εἶναι σωματικά ἀνάμεσά μας διά τῶν ἁγίου Λειψάνου του καί ταυτόχρονα ὀλοζώντανος στό πλεῖρό μας σέ κάθε ἐπικλησή μας. Ἀπό τόν θρόνο τοῦ Θεοῦ, ὅπου παραστέκεται, προστρέχει κάθε φορά πού τόν καλοῦμε μέ πίστη καί ἀγάπη...». Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ἡ Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου & Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, συνιερουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνοῦ καί Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, παρουσία μεγάλου πλήθους πιστῶν. Παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν Ἀρχῶν, ὁ Δήμαρχος Βόλου καί οἱ ἐπικεφαλῆς τῶν Στρατιωτικῶν, Λιμενικῶν, Ἀστυνομικῶν καί Πυροσβεστικῶν Ἀρχῶν. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβ. κ. Ἱεροθέος ἐρμήνευσε τό ἀπολυτικό τοῦ Ἀγίου Νικόλαου, στό ὁποῖο προσδιορίζονται οἱ τρεῖς βασικές ἀρετές του, ἡ πίστη, ἡ πραότητα καί ἡ ἐγκράτεια. Ἀνέλυσε τίς τρεῖς ἀρετές, πού ἀποτελοῦν καί συγκροτοῦν τόν ὀλοκληρωμένο ἄνθρωπο. Στή συνέχεια, τόνισε ὅτι οἱ τρεῖς αὐτές ἀρετές ἀναποκρίνονται στό τρίμερές τῆς ψυχῆς, πού τό θεραπεύουν, δηλ. ἡ πίστη τό λογιστικό, ἡ πραότητα τό θυμικό καί ἡ ἐγκράτεια τό ἐπιθυμητικό. Συγχρόνως, ἡ δικαιοσύνη ἐνοποιεῖ τά τρία αὐτά, συνιστώντας τήν πνευματική ἰσορροπία. Κατέληξε, ἐπισημαίνοντας ὅτι σήμερα ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό ὀλοκληρωμένους καί ἰσορροπημένους ἀνθρώπους διά τῶν πρεσβειῶν τοῦ Ἀγίου Νικόλαου. Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων τοῦ Ἀγίου Νικόλαου καί τῆς Παναγίας τῆς Σμύρνης, ὡς καί τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Νικόλαου στούς δρόμους τῆς πόλης, μέ κατάληξη τήν παραλία τοῦ Βόλου, ὅπου τελέστηκε ἡ καθιερωμένη ἀρτοκλασία. Στή συνέχεια, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος ἐξέφρασε τή μεγάλη του χαρά γιά τήν παρουσία τῶν δύο φιλοξενουμένων Ἱεραρχῶν. Στήν συνέχεια, ἀναφέρθηκε στό κλίμα ἀλληλεγγύης, πού διαφυλάσσεται διαχρονικά στήν πόλη μας καί τόνισε ὅτι «δέν θά πάψουμε νά φροντίζουμε καί τά παιδιά ὅλου τοῦ κόσμου. Ὁ Ἁγιός μας στή Δύση θέλει νά εἶναι ὁ Ἁγιος τῶν παιδιῶν, ἔστω κι ἄν ἔχουν παραμορφώσει τή μορφή του καί γιά μᾶς εἶναι ὁ προστάτης τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος κάθε παιδιοῦ. Καί δέν θά πρέπει νά λησμονήσουμε τά παιδιά, παρασυρόμενοι ἀπό γεγονότα πού ἐξελίσσονται καί θέλω νά πιστεύω ὅτι θά φανοῦμε ὅλοι ἀντάξιοι τῶν περιστάσεων, νά ὑπερασπιστοῦμε τόν κάθε ἄνθρωπο, τόν κάθε ἀδελφό μας καί ἰδιαίτερα τά παιδιά, γιατί ὁ Ἁγιος Νικόλαος εἶναι ὁ κατεξοχὴν Ἁγιος πού ἀπαρνεῖται κάθε βία, γιατί εἶναι ὁ ἄγγελος καί ὁ ἄνθρωπος τῆς πραότητος. Ἐτσι θέλουμε νά βλέπουμε κι ἐμεῖς τήν πόλη μας, νά βιώνουμε τήν Ὁρθοδοξία μας...».

ΝΕΟΣ ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Νέος Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος διορίστηκε, μέ ἀπόφαση τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου, μέχρι προτινός Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος, εἰς διαδοχὴν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνοῦ. Ὁ π. Μάξιμος Παπαϊωάννου, πολύπειρος, σεμνός, προσπνής καί γενικῆς ἀποδοχῆς Κληρικός, γεννήθηκε στόν Βόλο τό 1965. Εἶναι Πτυχιούχος τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ἀπό τόν Μακαριστό Ποιμενάρχη μας καί μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο ἐκάρη Μοναχός στήν Ἱερά Μονή Παναγίας Ἄνω Ξενιάς, στίς 20 Μαρτίου 1987, χειροτονήθηκε Διάκονος, στίς 3 Δεκεμβρίου 1989, στόν Ἱ.Ν. Ἀγίου Δημητρίου Βόλου, Πρεσβύτερος στίς 17 Ὀκτωβρίου 1993, στόν Ἱ.Ν. Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ν. Ἰωνίας καί αὐθημέρον ἔλαβε τό ὄφικιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Στίς 21 Μαΐου 2012 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος τοῦ ἀνέθεσε τά καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου. Ὡς Διάκονος ὑπῆρξε στόν Ἱ.Ν. Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ν. Ἰωνίας καί ὡς Ἐφημέριος καί Προϊστάμενος στούς Ἱερούς Ναούς Ἀγίας Αἰκατερίνης Βόλου, Ἀγίου Δημητρίου Βόλου, Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Βόλου, Τιμίου Προδρόμου Ἀνακασιάς, Ἱεροῦ Προσκυνηματος Γενεσίου Θεοτόκου Γορίτσας, ἐνῶ προσφάτως ἀνέλαβε τήν Προϊσταμένην τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως Βόλου. Εἶναι, ἐπίσης, Ἠγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφώρου Ἀνακασιάς.

«Τά Χριστούγεννα δέν είναι μόνο γιορτή· είναι ζωή!»

Δί' ἡμᾶς γάρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον, ὁ πρό αἰώνων Θεός. Παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα, Χριστούγεννα σήμερα! Ὁ «πρό αἰώνων Θεός» γεννιέται ὡς «Παιδίον νέον» γιά χάρη ὅλων μας καί γιά τόν καθένα χωριστά. Ἔρχεται ὁ Ἕνας τῆς Τριάδος Θεός Λόγος καί κατασκηνώνει στό σπλάχνα τῆς Ἀειπαρθένου Μητέρας Του. Ντύνεται τήν ἀνθρώπινη φύση μας, τήν πολύπαθη σάρκα μας, τήν τραυματισμένη καί ἀκάθαρτη ἀπό τήν ἀμετανοησία καί τήν ἀγνοία. Φανερόνεται ὡς «Παιδίον νέον» ὁ Παλιός τῶν ἡμερῶν. Ἀποκαλύπτεται ὡς βρέφος Αὐτός πού κρατάει τά σύμπαντα στήν παλάμη Του. Ὁ «πρό αἰώνων Θεός», ὁ ἐκτός χρόνου Λόγος νηπιάζει καί σμικρύνεται ἀπό ἀτόφια καί ἀμέτρητη ἀγάπη γιά τόν ἄνθρωπο.

Δέν ἔρχεται στόν κόσμο ὁ Χριστός ἀπλῶς καί μόνο γιά νά μᾶς σώσει. Ἔρχεται ἐπειδή μᾶς ἀγαπᾷ, μᾶς ἐπιθυμεῖ, μᾶς ποθεῖ ἀσυγκράτητα! Ἔρχεται, ἐπειδή δέν θέλει νά εἶμαστε χωρισμένοι ἀπό τή Θεοτόπιά Του. Ἔρχεται, ἐπειδή Του εἶναι ἀδιανόητο νά εἶναι ἀπομακρυσμένος ἀπό ἐμᾶς. Ἔρχεται νά ἀποκαταστήσει τήν ἐνόπτιά μας μαζί Του, τήν ὁποία σπᾶσαμε μέ τήν ἀμαρτία. Ἡ σωτηρία μας δέν εἶναι ὁ σκοπός Του, εἶναι τό φυσικό ἀποτέλεσμα τῆς πολυπόθητης καθόδου Του, τό ἀναπόφευκτο ἀποτέλεσμα τῆς ἀπέραντης ἀγάπης Του.

Γιορτάζουμε σήμερα αὐτή τήν ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί καλοῦμαστε νά τή διαχειριστοῦμε καί νά τή μιμηθοῦμε. «Δί' ἡμᾶς» γεννιέται ἡ Ἀγάπη. Εἶναι ἡ Ἀγάπη πού μᾶς ξαναπλάθει, πού μᾶς θεραπεύει, πού μᾶς παρηγορεῖ, πού μᾶς φωτίζει, πού μᾶς κάνει μικρούς θεούς, εἰκόνες καί ὁμοιώματα τῆς ὄντως Ἀγάπης. Παρουσιάζεται αὐτή ἡ Ἀγάπη ὡς «Παιδίον νέον» σ' ἐμᾶς, πού προδίδουμε τά παιδιά μας καί καταστρέφουμε τό μέλλον τους. Νηπιάζει γιά ἐμᾶς Ἐκεῖνος, παρότι ἐμεῖς πετᾶμε τά δικά μας νήπια στίς χωματερές τοῦ ἐγωισμοῦ καί τῆς ἀνεύθυνης ἡδονοθηρίας, στό ὄνομα τῆς αὐτοδιάθεσης τοῦ σώματος καί τῆς ἀνήθικης καλοπέρασης. Βρέφος ὁ Λυτρωτής πάνω σέ μία γῆ πού κάνει τά δικά της βρέφη μετανάστες καί τά ἐκπαιδεύει νά γίνουν οἱ αὐριανοί τρομοκράτες. «Παιδίον νέον» ὁ Σωτήρας σέ μία κοινωνία πού διαλύει τήν οἰκογένεια εὐκόλα, γιά νά ἀφήσει τά παιδιά χωρίς γονεῖς, χωρίς θαλπωρή, χωρίς χᾶδι, χωρίς ἀγκαλιά, χωρίς νουθεσία, χωρίς ἀπαντοχία, χωρίς αὐτοπεποίθηση. Ὡς «Παιδίον νέον» ὁ Κύριος ἀνάμεσα στό παιδιά Του. Ἀνάμεσα στό παιδιά Του, πού δέν θέλουν τά παιδιά τους, πού τά σπρώχνουν στήν ἐκμετάλλευση, στήν κακοποίηση, στή βία, στήν ἀμορφωσιά, στήν ἀπιστία, στήν ἐξάρτηση, στήν καταστροφή καί

στή δυστυχία. «Παιδίον νέον» ὁ Χριστός ἀνάμεσα στό παιδιά Του, πού τά δικά τους παιδιά τά καταδικάζουν νά μεγαλώσουν ἔχοντας ὡς φίλο μία ὀθόνη, ἕναν φανταστικό ὑπερήρωα ἀπό κινούμενο σχέδιο, ἕναν ἐκμαυλιστή ἀπό τό διαδίκτυο, ἕνα πρότυπο βίας, ἕνα ἴνδαλμα ἀνοησίας καί ἐφήμερης δόξας. «Παιδίον νέον» ὁ Σωτήρας ἀνάμεσα σέ παιδιά πεινασμένα γιά ἀγάπη, μοναχικά μέσα στίς συμβατικές οἰκογένειες, πάμφτωχα μέσα στούς τόνους τῶν παιχνιδιῶν τους, ρακενδύτα ἀνάμεσα στίς ντουλάπες τῶν ρούκων τους, τρομοκρατημένα ἀπό τοὺς πολέμους πού μαινόνται γύρω τους καί ἀπό τό ἀπάνθρωπο μέλλον πού τά περιμένει.

«Δί' ἡμᾶς γάρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον, ὁ πρό αἰώνων Θεός». Γιά ἐμᾶς φανερόνεται ὁ ἐνανθρωπήσας Θεός. Γιά ἐμᾶς πού κάναμε τήν ἀλήθεια ἀκριβή, τό ψέμα φτηνό καί εὐκόλο, τό σκοτάδι φῶς καί τό φῶς σκοτάδι. Γιά ἐμᾶς «ἐγεννήθη» Αὐτός, πού μᾶς περιμένει νά ἀναγεννηθοῦμε ἀπό τή Γέννησή Του, νά συγκινηθοῦμε ἀπό τήν ταπείνωσή Του, νά Τόν ψάξουμε στήν ὀρμητική Του πορεία πρὸς τήν ὑπαρξή μας. «Δί' ἡμᾶς» λάμπει σήμερα ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, γιά νά φωτιστοῦμε στό σκοτάδι τῶν παθῶν, τῶν λαθῶν, τῶν προκαταλήψεων, τῶν ἀπάνθρωπων ἰδεοληψιῶν. «Δί' ἡμᾶς» σπαργανώνεται ὁ Βασιλιάς τοῦ παντός σάν βρέφος. Κεῖται μέσα στό σκοτάδι, γιά νά φωτίσει τά δικά μας σκοτάδια.

Ἀνατέλλει μέσ' ἀπό τό σκοτεινό σπήλαιο ὡς Ἀνατολή ἀνατολῶν, γιά νά φέρει στήν ὀμιχλώδη κοινωνία μας τήν ἐλπίδα τῆς ὄντως ζωῆς. Μᾶς καλεῖ νά κοινωνήσουμε μαζί Του μέσ ἀπό τό Ἅγιοπότηρο, νά προσλάβουμε τή Σάρκα καί τό Αἷμα Του, γιά νά θεώσουμε τή δική μας σάρκα. Νά κοινωνήσουμε μαζί Του, ἀφοῦ κοινωνήσουμε μέ τόν κάθε συνάνθρωπό μας. Ἔρχεται κοντά μας γιά νά εἶμαστε κοντά Του καί κοντά σέ ὅλα τά πλάσματά Του.

Μήν ἀφήσουμε φέτος τά Χριστούγεννα νά γίνουν ἀνάμνηση, «δί' ἡμᾶς γάρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον, ὁ πρό αἰώνων Θεός». Τά Χριστούγεννα δέν εἶναι μόνο γιορτή, εἶναι ζωή. Μακάρι ἡ ἐπίσκεψη τοῦ

Χριστοῦ στήν ὑπαρξή μας νά γίνει ἡ ζωή μας.

Ἡ Ἐνανθρωπήσή Του νά εἶναι ἡ ἀληθινή ζωή μας γιά τό παρόν καί τό μέλλον. Ἕνα μέλλον πού ἀρχίζει καί τελειώνει στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ. Μέ αὐτόν τόν εὐλογημένο τρόπο σᾶς εὐχομαί νά βιώνετε πάντοτε τά Χριστούγεννα.

Μέ ὅλη τήν πατρική μου ἀγάπη,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

